

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU
Viestinnän koulutusohjelma / graafinen suunnittelu

Henna Sakkara

KYMENLAAKSON KULTTUURIN JUHLAVUOSI 2012:
VISUAALINEN ILME JA PAINOMATERIAALIT

Opinnäytetyö 2012

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Viestinnän koulutusohjelma

SAKKARA, HENNA	Kymenlaakson kulttuurin juhlavuosi 2012: visuaalinen ilme ja painomateriaalit
Opinnäytetyö	33 sivua +10 liitesivua
Työn ohjaaja	Lehtori Antti Halonen
Toimeksiantaja	Kymenlaakson kesäyliopisto
maaliskuu 2012	
Avainsanat	visuaalinen ilme, kulttuuritapahtuma, kuvitus

Opinnäytetyön produktiivinen työ oli suunnitella Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhlavuosi 2012 -tapahtumalle visuaalinen ilme ja oleelliset materiaalit websivuista painomateriaaleihin. Kulttuurivuoden tavoitteena oli esittää paikalliskulttuuria sen kaikissa muodoissaan rennosti ja mielenkiintoisesti, jotta mahdollisimman suuri yleisö lähtisi mukaan toimintaan ja tapahtumiin. Tätä seikkaa silmälläpitäen tutkimukseen liittyi erityisesti pohdinta, kuinka saada laaja yleisö kiinnostumaan negatiivisesti ja epäluuloisesti asennoituneita henkilöitä myöten.

Produktiiviseen osaan kuului paljon kuvittamista, sillä juhlavuoden ilmeeseen liitettiin maskottihahmo, josta toteutettiin useita kuvituksia. Suurin osa niistä liittyi Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhlavuoden 2012 vuosikalenteriin. Kuvitukset toteutin digitaaliseen muotoon Adobe Illustrator ja Adobe Photoshop-ohjelmia käyttäen.

Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhlavuosi 2012 on Kymenlaakson liiton ja Kymenlaakson kesäyliopiston organisoima tapahtuma, joka kokoaa Kymenlaakson kulttuuritarjontaa yhteen laaja-alaisesti. Kulttuurivuoteen järjestää muun muassa luontoretkiä, näyttelyitä ja kilpailuja.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Media Communications

SAKKARA, HENNA	Kymenlaakso celebration year of culture 2012: visual identity and print materials
Bachelor's Thesis	33 pages + 10 pages of appendices
Supervisor	Antti Halonen, lecturer
Commissioned by	Kymenlaakson kesäyliopisto
May 2011	
Keywords	visual identity, illustration, event

The thesis work included designing and execution of Kymenlaakso region culture celebration year 2012 web-layout, print materials and illustrations. The print materials are including an A5 formatted year calendar and two brochures.

As a research to these matters was the deliberation how reach wider audience by visual face: Cultures celebration year 2012 was supposed to be to presented for people with all ages and all interests; the area of Kymenlakso has to offer wide range of culture forms including for example sports, food culture, nature and a different kind of arts. Stereotypically people who are not interested in culture find it to be only fine art, which is a joy for a limited range of audience, but the culture celebration year 2012 wanted to be marketed limitless for everyone who lives in Kymenlaakso or wants to visit the area.

Important sources for the research were symbolism of Kymenlaakso area and own experience and knowledge of the Kymenlaakso area. Of course as the most important part was literature helping researching how to analyze and then reach the audience for cultures celebration year 2012, and the events which were connected to it. As my productional work I used my research of marketing the event for wide range by trying to find some aspects of our life what most of the people in the Kymenlakso region can identify themselves with. I also researched visual elements, which people seem to respond easily and based some of my choices in illustrations to these conclusions.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	6
2 TYÖN LÄHTÖKOHDAT JA ALUSTUS	6
2.1 Ideointi	6
2.2 Projektin rajoitukset ja niiden kartoitus	8
2.3 Toteutettavat materiaalit ja niiden aikataulutus	9
3 VISUAALISEN ILMEEN TOTEUTUS	9
3.1 Typografia	11
3.2 Hahmon suunnittelu	13
3.3 Hahmon kehittäminen ja hiominen	14
4 TAITTOJEN, WEB-SIVUJEN JA KUVITUSTEN SUUNITTELU JA TOTEUTUS	15
4.1 Web-sivut	15
4.2. Kulttuurikalenteri 2012	17
4.3 Kalenterin kuukausien kuvitukset	19
4.3.1 Vuoden ensimmäiset talvikuukaudet	19
4.3.2 Kevään kuukaudet	21
4.3.3 Loppukesän ja alkusyksyn kuukaudet	23

4.3.4 Vuoden viimeiset kuukaudet	24
4.4 Esitteet	25
4.4.1 Esitteiden kuvitukset	25
4.4.2 Esitteiden lopputulos	27
5 VISUAALISEN ILMEEN KOHDETAMINEN LAAJALLE YLEISÖLLE	27
5.1 Ketä yritetään tavoittaa ja millä keinoin?	27
5.2 Kielteisesti asennoituvat kohderyhmät	29
5.3 Positiivisesti asennoituvat kohderyhmät	30
5.4 Mitä voimme päätellä kohderyhmistä?	31
6 LOPPUPÄÄTELMÄT	33
LIITTEET	
Liite 1. Helmikuun kalenterikuvitus	
Liite 2. Maaliskuun kalenterikuvitus	
Liite 3. Huhtikuun kalenterikuvitus	
Liite 4. Syyskuun kalenterikuvitus	
Liite 5. Lokakuun kalenterikuvitus	
Liite 6. Marraskuun kalenterikuvitus	
Liite 7. Joulukuun kalenterikuvitus	
Liite 8. Internet-sivujen layout: wireframe-pohja sekä valmis etusivu	
Liite 9. Yleisesite	
Liite 10. Ruokakilpailuesite	
Liite 11. Tammikuun kuvitus	
Liite 12. Heinäkuun kuvitus	
Liite 13. Elokuun kuvitus	

1 JOHDANTO

Seminaarityön ohjaajani Tuula Kumpunen tarjosi minulle mahdollisuutta keväällä 2011 suunnitella ja toteuttaa opinnäytetyönäni visuaalinen ilme Kymenlaakson liiton ja Kymenlaakson kesäyliopiston organisoimalle Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhluvuosi 2012 -tapahtumalle. Tammikuussa 2012 julkaistu juhluvuosi tuli ensimmäisten suunnitelmien mukaan sisältämään esitteen taiton ja sen kuvitusten toteutuksen sekä web-sivujen layoutin suunnittelun. Olin työstä välittömästi kiinnostunut. Tiesin jo alkuvaiheessa, että Tuula Kumpusen kanssa olisi miellyttävää ja palkitsevaa työskennellä, sillä olin tehnyt hänen kanssaan tiivisti yhteistyötä jo seminaarityöni parissa.

Koska juhluvuoden 2012 sisältö ja aikataulutus eivät olleet keväällä 2011 vielä täysin selvillä päätimme aloittaa projektin produktiivisen osani heinä- elokuussa. Heinä- ja elokuussa tapasimme muutamia kertoja Kumpusen kanssa, jolloin kertoi minulle juhluvuoden luonteesta, tavoitteista ja tarkoituksista tarkemmin. Juhluvuosi haluttiin pitää suuren yleisön tapahtumaryppäänä, ei vain aktiivisesti kulttuuria kuluttavan väen juhlanä. Tämä oli erittäin tärkeä tieto oman työni kannalta: Kumpunen toivoi ilmeestä leikkisää ja helposti lähestyttävää. Juhluvuoteen tiedettiin myös kuuluvan kulttuuritapahtumia lähes kaikilta kulttuurin saroilta ruokakulttuurista musiikkiin, mikä oli hyödyllinen tieto ideoinnin kannalta.

Suunnitelmien edetessä päätimme toteuttaa myös Kulttuurivuosi 2012 -kalenterin, johon suunnittelisin ja toteuttaisin kuvitukset sekä taiton. Kalenterista muodostui produktiivisen työn eniten aikaa vaativin osa, ja kalenterin kuvituksia pääsin hyödyntämään kaikissa muissakin juhluvuoden materiaaleissa. Kuvitukset olivat myös opinnäytetyöni eniten huomiota kiinnittävin osa: se herätti paljon huomiota, joka oli valtaosaksi positiivista.

2 TYÖN LÄHTÖKOHDAT JA ALUSTUS

2.1 Ideointi

Eräässä kesän 2011 palaverissamme tutustuimme Kumpusen kanssa yhdessä Kymenlaakson symboliikkaan, ja pohdimme löytyisikö sieltä käyttökelpoisia elementtejä. Kumpusella oli ideana jo alkumetreillä, että kulttuurin juhluvuodella 2012 voisi olla maskotti. Tiesimme, että punatulkkua, Kymenlaakson maakuntalintua oli jo käytetty Junatulkku-kulttuurihankkeessa vuonna 2011, joten punatulkku todettiin heti käyttö-

kelvottomaksi maskottikokelaaksi. Totesimme tietoja etsiessämme, että Kymenlaakson maakunta eläin on saukko (Finnica Kymenlaakso 2011.), ja ajatus saukosta maskottina tuntui meistä molemmista hyvältä idealta. Saukko sopi erinomaisesti Kumpusen tavoitteisiin saada tapahtumasta leikkisä ja kiinnostava, onhan saukko tunnettu leikkisyydestään ja nokkeluudestaan. Saukko oli myös minulle erittäin mielekäs aihe, sillä olen aina pitänyt eläimistä kuvitusaiheena. Rakkain kuvaamisen aihe minulle on aina ollut kissa, joten muodoiltaan hivenen kissamainen saukko oli erityisen mielekäs ja helposti lähestyttävä aihe käsitellä.

Saukosta jalostui ajatus Saukkosen perheestä, jonka toivottiin koskettavan mahdollisimman suurta yleisöä: koska saukkoperheessä olisi isä, äiti ja lapset, voisivat eri ikäryhmät kiinnostua omaa ikäryhmäänsä peilaavasta saukosta. Ajatuksena oli mm. ”duunari” isäsaukko, joka kohdentuisi stereotyyppisesti ”äijäsukupolveen”, jota kiinnostaa todennäköisesti enemmän auton korjaus kuin kulttuuririennot. Äiti-saukosta kaavailtiin lähtökohtaisesti puutarhuria tai hoitajaa, jolloin hahmo koskettaisi naisia keski-ikänsä puolilta puolin: tähän ikäryhmään kuuluu useita äitejä, jotka ovat kiinnostuneita puutarhan hoidosta, ja hoiva-alaan taas voi samaistua esimerkiksi omien lasten ja lastenlasten hoidon kautta. Lähihoitaja on myös yleisesti ajateltuna naisellinen ja lämminhenkinen ammatti.

Lapsille pohdimme alustavasti kulttuuriharrastuksia, joita voisi käyttää aasinsiltana kulttuuritapahtumia esitellessä. Hahmojen olisi tarkoitus olla myös humoristisia, jolla saataisiin ihmiset kiinnostumaan tapahtumista ja havaitsemaan, että tavoitteena on saada tapahtumiin rento ja mukava ilmapiiri, jonne kaikki ovat tervetulleita. Saukoille pohdittiin yhdessä Kumpusen kanssa myös mahdollisia vierailevia sukulaisia, joita voisi niin ikään yhdistää eri tapahtumiin tai työpajoihin kuin myös kuvituksiin. Lopulta päädyimme Kumpusen kanssa antamaan isäsaukon ammatiksi sairaanhoitajan ja päätimme kuvata häntä vapaa-ajalla tavallisena perheen isänä. Äidille annoimme harrastukseksi puutarhan hoidon, ja hänelle luotiin myös kotoisan, pullantuoksuisen äidin roolia. Saukkosen perheen pojalle anoimme musiikkiharrastuksen: teini-ikäinen Saukkonen soittaa rokkibändissä the Fisheads ja pukeutuu myös vapaa-ajalle genrelleen uskollisesti. Saukkotyölle emme antaneet erityistä roolia, mutta hän sai olla innokas ja sympaattinen perheenjäsen, joka on aina mukana perheen aktiviteeteissa. Näihin kuvitushahmoihin toivoimme mahdollisimman monen henkilön löytävän yhtymäkohtia omasta elämästään.

Saukko-idea yksinään ei riittänyt visuaalisen ilmeen luomiseen, ja ajattelin, että voisin

lisätä käsillä tekemisen tuntua tekemällä taustakuvina ja kuvituksina käytettävän elementin, joka olisi niin ikään käsin tehty tai ainakin vaikuttaisi siltä. Ajatuksenani oli tehdä hieman abstrakti kuvitus, ja sain idean revitystä, värjätystä paperista: se muodostaa kauniin tekstuurin ja on helppo- ja monikäyttöinen. Näitä paperisia taustaelementtejä oli helppo luoda aina tarvittaessa lisää, ja niistä saisi tehtyä viitteellisiä kuvituksia, esim. maisemia (kuva 6). Esittelen ajatuksen Kumpuselle, ja hän koki idean kehityskelpoisena ja käytettävänä. Päätimme käyttää ideaa, ja se toimi erinomaisesti kuvitusten taustoina luoden tilailluusion vaihtelemalla paperirikaleiden sävyjä vaalea-tumma ja lämmin-viileä kontrasteja (Hatva 1993, 96).

2.2 Projektin rajoitukset ja niiden kartoitus

Yksi suuri pohdinnan aihe visuaalisen ilmeen toteutuksessa oli se, kuinka paljon tulisi säilyttää Kymenlaakson liiton omia elementtejä. Kymenlaakson liitolla sekä kesäyliopistolla on oma selkeä graafinen ohjeisto, joka kattaa fontit, kuvituselementtejä, värit, tietyt tekstiasettelut sekä kirje- ja asiakirjapohjat. Tuula Kumpunen ehdotti, että voisimme tavata Kymenlaakson liiton graafisen suunnittelijan, Tuuli Koiviston. Itsensäselvyys oli, että Koiviston työtä, näkemyksiä ja tekijänoikeuksia tulisi kunnioittaa ja kuunnella. Tapasimme Koiviston elokuun puolella välissä Kotkassa, ja keskustelu osoittautui varsin hyödylliseksi projektin etenemisen kannalta. Koivisto kertoi, että hänellä ei ollut vaatimuksia kulttuurin juhluvuoden 2012 visuaalisen ilmeen suhteen, mutta hän toivoi että tietty tunnistettavuus säilyisi Kymenlaakson liittoon ja kesäyliopistoon. Koiviston ehdotuksiin kuului mm. Kymenlaakson liiton kirjaisimien, värien ja salmiakkikuviota muistuttavan kuvituselementin säilyttäminen ainakin osittain. Ideat olivat hyviä, erityisesti salmiakkikuvion säilyttäminen Kymenlaakson liiton väreissä toisi esille juhluvuoden järjestäjän ja pitäisi ilmeen riittävästi linjassa Koiviston toteuttamaan materiaaliin. Koivisto kuitenkin kertoi antavansa minulle täydet vapaudet valintojen tekemisessä.

Kymenlaakson liitolla on siisti ja tyylikäs kirjaisin perhe, mutta juhluvuoden tunnelmaa ajatellen ne eivät olleet erityisen puhuttelevat. Kumpunen oli kanssani samaa mieltä, että kirjaisinvalintaa voisi pohtia. Lopuksi päädyimmekin käyttämään eri kirjaisinperheitä kuin niitä, joita Kymenlaakson liitto ja kesäyliopisto käyttävät. Kymenlaakson liiton omat tekstityypit ovat Amplitude, Cambria ja Calibri.

Salmiakkikuvion käytöstä pääsimme nopeasti yhteisymmärrykseen: Tuuli Koivisto ehdotti, että saukot voisi yhdistää kuvioon kuvituksissa esimerkiksi niin, että kuvitus-

saukko kurkkaisi kuvioryppään takaa, ja totesimme yhdessä ajatuksen erittäin käyttökelpoiseksi. Oma ehdotukseni oli, että salmiakkikuviot voisi myös piirtää käsin, jolloin ne sopisivat paremmin käsin piirrettyyn, hieman rosoiseen ja leikkisään tyyliin. Salmiakkikuviossa säilyisi värimaailma hyvin, sillä muihin kuvituksiin sini-vihreää maailmaa tismalleen oikeissa sävyissään olisi vaikea saada. Lopulta kuitenkin käsin piirretystä ruutukuvioista luovuttiin, sillä saukkokuvitukset toivat riittävästi rentoa, eläväviivaista ilmettä, jota piti tasapainottaa selkeillä linjoilla.

2.3 Toteutettavat materiaalit ja niiden aikataulut

Ensimmäisenä työn alla olivat yleinen visuaalinen ilme ja Saukkosen perheeksi nimettyjen hahmojen luominen, jota suunnittelin heinäkuusta 2011 lähtien. Lokakuussa visuaalinen ilme ja saukkohahmon runko olivat valmiit, jolloin pystyin suunnittelemaan web-sivujen layoutin ja toteuttamaan sen kuvituselementit, kuten bannerit.

Seuraava työ oli saada kalenteri valmiiksi vuoden 2012 alkuun mennessä, ja tämän toteuttamien oli ehdottomasti suuritöisin osio: tähän kuuluivat layoutin suunnittelu ja taitto, pöytäkalenterin jalkamekanismin suunnittelu ja yhteensä 12 kuvitusta. Aikaa kalenterin toteutukselle jäi vajaat kaksi kuukautta, joten työtahti oli todella kiireinen. Painatus ja viimeistely tosin pitkittyivät noin kahdella viikolla, sillä yhteistyökumppaneilta pyydettyjä aineistoja saapui myöhässä. Viimeinen työ oli toteuttaa kaksi haitariesitettä jossa käytettiin samoja kuvituksia kuin kalenterissa. Esitteille jäi taitto- ja viimeistely-aikaa vain runsas viikko. Jäimme aikatauluista jälkeen noin kolme viikkoa, sillä mm. yhteistyökumppaneiden ja sponsoreiden varmistuminen hidasti työn valmistumista: Kalenteriin odotimme tapahtumia joiltakin niistä järjestäviltä tahoilta. Esitteisiin taas odotimme logoja tärkeiltä, myöhemmässä vaiheessa mukaan tulleilta tahoilta. Kuitenkin kaikki painomateriaalit ehtivät valmiiksi kulttuurivuoden viralliseen avauspäivämäärään mennessä: 12.1.2012 oli web-sivujen avauspäivämäärää ja pressitilaisuus, jossa kulttuurivuosi ja sen ohjelma julkistettiin. Myös kaikki printtimateriaalit saatiin valmiiksi julkaisupäiväksi.

3 VISUAALISEN ILMEEN TOTEUTUS

Lopputuloksena toteutin aiemmin mainitun salmiakkikuvion suurimmaksi osaksi taustakuviona ja toistuvana elementtinä kuvituksissa. Saukkoperheen ja muut kuvitukset toteutin yhdistämällä käsin maalattuja paperinriekaleita ja digitaalista maalausta Adobe Illustratorissa. Digitaalisen piirroksen imitoin vesivärimäistä jälkeä Adobe Illustrato-

rin draw inside -toiminnolla ja vesivärisiveltimen jälkeä muistuttavalla bristle brush -työkalulla. Kalenterikuvitusten lisäksi toteutin myös pienemmän kuvituksen, jossa Saukkosen perheen tyttö kurkkaa salmiakkiruudun takaa (kuva 1). Kuvitus osoittautui monipuoliseksi ja tätä toistettiin lähes kaikissa juhluvuoden painotuotteissa.

Kuva 1. Saukkotyttö -kuvitus.

Web-sivujen bannereissa aihe oli vaihteleva, ja pyrin pitämään bannereissa ynnä muissa visuaalisissa elementeissä joko kuvitustyylin tai värit teeman mukaisina. Lopputuloksena toteutin edellä mainitun salmiakkikuvion suurimmaksi osaksi taustakuviona ja toistuvana elementtinä kuvituksissa.

Kymenlaakson liiton ja Kymenlaakson kesäyliopiston henkilöstö päätti yhdessä, että juhluvuodelle ei toteuteta omaa logoa tai tunnusta, vaan tunnisteena käytetään liiton ja kesäyliopiston tunnuksia. Kuitenkin koimme että juhluvuodella tulisi olla jokin tunnistettava kirjoitusasu ja kuvaelementti, joten päätimme Kumpusen kanssa käyttää Marketing Scriptillä *Katse Kymenlaaksoon!* Sen alla on Grotesque fontilla kulttuurin *juhluvuosi 2012* -tekstiä. Tätä kirjoitusasua käytettiin web-sivuilla ja painomateriaaleissa. Myös edellä mainittu ruudun takaa kurkkaavaa kuvitusta tyttösaukosta päätettiin toistaa kuvituselementtinä, sillä se oli kooltaan ja muodoltaan monikäyttöisempi kuin suora-kaiteen muotoiset kalenterikuvitukset.

Paperilaaduksi painettaviin materiaaleihin valitsin mattapintaisen ja luonnonvalkoisen paperiperheen. Mattapintaista paperia on miellyttävää lukea, ja se sopii hyvin niin tekstin kuin kuvankin painamiseen. Lisäksi kinesteettisyys on tärkeä seikka, jonka huomioimme usein tiedostamatta: valitsemani tuntuvat käsissä miellyttävältä ja sileältä, joka antaa painotuotteille ryhtiä ja arvokkuutta. Jay Rutheforf muistuttaa myös esseessään Stationery Design -kirjassa paperin tärkeästä roolista painotuotteessa: materiaali, opasi-

teetti ja kestävyys ovat kaikki tärkeitä asioita, jotka vaikuttavat painotuotteen lopputuloksen käytettävyyteen ja ulkonäköön (Wiedemann 2010, 11–12). Luonnonvalkoisuus taas sopi kulttuurivuoden teemoihin ja arvomaailmaan: kulttuurivuodessa vahvana elementtinä on mm. yhteistyö Kymenlaakson luonnonsuojelupiirin kanssa muun muassa luontoretkien ja lukuisten valokuvanäyttelyiden merkeissä, joten luonnonvalkoinen oli selkeä valinta.

3.1 Typografia

Kuten jo aiemmin mainitsin, päätin luoda Kulttuurin juhluvuosi 2012 uuden typografian. Sain tähän täysin vapaat kädet ja aloitin työn etsimällä otsikkofonttia, sillä se vaikuttaisi eniten muiden fonttien valintaan: muut kirjaisinvalinnat rakensin otsikkokirjaisimen ympärille. Lähtökohtana oli, että otsikkofontti olisi rento ja helposti lähestyttävä, ja niinpä etsin erityisesti ns. script- fontteja, eli käsialakirjoitusta mukailevia tai muistuttavia kirjainperheitä (White 2005, 55). Aluksi kokosin muutamia kirjainperheitä, joista pyysin Tuula Kumpusta kertomaan mielipiteensä. Näin sain käsityksen, minkälaisesta tyylistä hän piti ja koki parhaimpana juhluvuoden teemaan (kuva 2).

Itse pidin Script MT Std kirjaisinta parhaana vaihtoehtona, ja myös Tuula Kumpunen piti kirjaisinta hyvänä, mutta toivoi hieman pehmeämpiä linjoja. Kokeilin erilaisia script-kirjaisimia alustavassa layoutissa, ja totesin että Marceing Script, lisenssivapaa fontti,

LOREM IPSUM

Kolo LP Std

Lorem Ipsum

Dorchester Script MT Std

Lorem Ipsum

Script MT Std

Lorem Ipsum

Memphis LT Std

Lorem Ipsum

Dream Orphans

Lorem Ipsum

Hardwood LP Std

Lorem Ipsum

CAC Pinafore

Lorem Ipsum

Daniel

Kuva 2. Fontin alustavassa etsinnässä käytin näitä kirjaisimia kartoittaessani Tuula Kumpusen mielipiteitä

toimi tarkoituksessa hyvin ja vastasi omaa esteettistä näkemystäni, Tuula Kumpusen toiveita ja fontista välittyi myös tietty rentous ja mutkattomuus pehmeytensä ja lennokuutensa vuoksi (kuva 3).

Marketing Script siis valikoitui otsikkofontiksi, mutta huomasin siinä pian erään ongelman: versaali t-kirjain muistuttaa enemmänkin versaali j-kirjainta (kuva 3). Korjasin ongelman toteuttamalla t-kirjaimen korjauksia Adobe Illustrator-ohjelmassa ja käytin Marketin Scriptin t-kirjaimen sijaan muokkaamaani t-kirjainta. Tämä erikoisjärjestely oli mahdollista siksi, että otsikkofonttia käytetään melko pienessä määrin web- ja printtimateriaaleissa. Käytin korjattua t-kirjainta kahdesti: kalenterin Tammikuu- ja Toukokuu-sanoissa. Marketin Script -fonttia käytin melko vähän myös siksi, että tiedostin Script-kirjaisimen vaarat: Typografian käsikirjassa Markus Itkonen (2004, 55) varoittaa niiden huonosta luettavuudesta, kliseisyydestä ja mahdollisista tyylistiriidoista.

Leipätekstikirjaisimeksi valitsin Bembo Std -fontin, joka on 1929 vuonna kehitetty humanistinen antiikva kirjaisin (Itkonen 2004, 21–22). Halusin leipätekstiin ehdottomasti antiikvafontin sen miellyttävän luettavuuden takia. Havaintoni mukaan Bemolla on myös melko pieni x-korkeus, joka vaatii ympärilleen pienemmän rivivälin ja tyhjän tilan ja siten tekstille jää enemmän taittoalaa (Itkonen 2004, 73; White, 2005, 35). Bembo sointui myös hyvin otsikkofontiin, sillä se perustuu vahvasti käsialakirjoitukseen mm. kirjaisimen akselin kaltevuuden vuoksi (White 2005, 49).

Toukokuu Toukokuu

Kuva 3. Marketing Scriptin ongelmakohta, Versaali T-kirjain. Vasemmalla Marketing Scriptin oma kirjaisin, Oikealla korjattu T-kirjain.

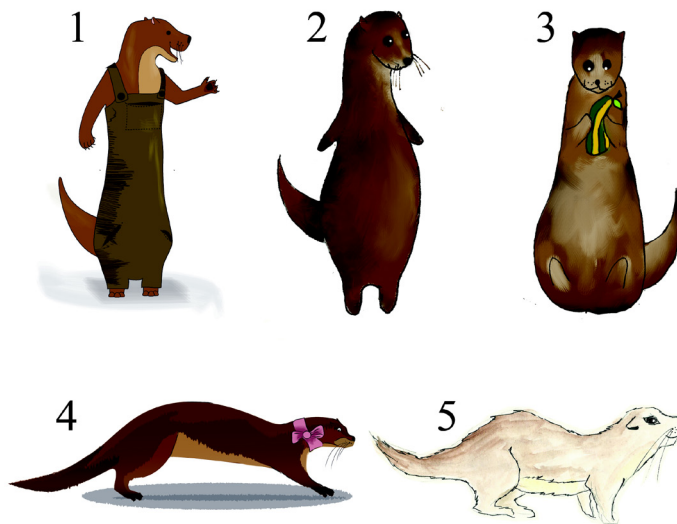
Viimeisenä päätin serif-fontin, eli päätteettömän kirjaisimen, jonka käyttökohteena olisi mm. osa otsikoista, väliotsikot sekä korostetut tekstit. Koska jo valitut kirjaisimet ovat linjoiltaan pehmeitä ja käsialakirjoitukseen viittaavia, päätin luoda niihin muotokontrastia valitsemalla päätteettömäksi kirjaisinperheeksi suoralinjaisen ja arvokkaan mielikuvan luovan fontin. Muutamien kokeilujen jälkeen päädyin Grotesque MT Std -kirjaisinperheeseen. Syitä tähän valintaan oli lukuisia: Grosque -kirjaisinperhe sisälsi useita leikkauksia, ja oli siten hyvin käytännöllinen. Erityisesti tiivistetyt leikkaukset olivat erittäin kauniit ja elegantit, joten ne toivat jämäkän mutta esteettisen muotokonstrastin Bemolle ja Marketing Scriptille. Grotesque kirjainperheessä oli myös historiallinen

tekijä, joka nivoi Bembon sekä Grotesquen erinomaisesti yhteen: Grotesque kirjaisin on muotoiltu vain kolme vuotta ennen Bembo-kirjaisimen syntyä: Grotesque kirjaisin tuli käyttöön vuonna 1926 (Adobe 2011). Grotesque oli myös ensimmäisiä päättettäviä kirjaisimia (Davis, Dodd, Gordon & Martin 2009, 233).

3.2 Hahmon suunnittelu

Ehkäpä työläin ja raskain osa opinnäytetyöstä oli oikeanlaisen hahmon löytäminen. Aloitin saukon luonnostelun ensin piirtämällä ja toteutin luonnoksen viimeistelyn digitaalisella maalauksella, jotta lopullinen tyyli tulisi paremmin luonnoksesta esille. Oikeanlaisen hahmon löytäminen oli yllättävän hankalaa: ensimmäiset hahmot totesimme yhdessä Kumpusen kanssa liian jäykiksi tai lapsekkaiksi. Hahmo 1 (kuva 4) oli periaatteessa hyvä, mutta toi mieleen liikaa lastenkirjan kuvitushahmon.

Itse pidin hahmoista 2 (kuva 4) ja 3 (kuva 4) paljon, mutta ne eivät sopineet kuvitushahmoiksi kulttuurivuoteen, koska ne olivat jäykähköjä, eikä niistä välittynyt saukolle tyypillinen, leikkisä luonne. Kuvituksen 4 sekä minä että Kumpunen halusimme hylätä heti: tämä versio oli muodoltaan myös liian jäykkä ja tylsähkö. Kuvitus 5 sai kannatusta mutta muistutti liiaksi lasten kirjan kuvitusta. Koska toimeksiantajani piti tästä saukosta eniten, aloin kehittää tätä hahmoa tyylielämpään ja pelkistetympään suuntaan.

Kuva 4. Alustavia luonnoksia saukkohahmosta.

3.3 Hahmon kehittäminen ja hiominen

Pohdiskelin, miten saisin kuvitushahmosta myös aikuisiin vetoavan. Kävin läpi aikuisten sarjakuvia ja animaatioita, ja yritin löytää niistä yhdistäviä tekijöitä. Otin esimerkiksi mm. Matt Stonen ja Trey Parkerin luoman South Park -animaation, joka on hyvän maun rajoja koettelevan huumorinsa ja kantaa ottavien aiheidensa vuoksi selkeästi aikuisille suunnattu. Myös Seth MacFarlanen luomat animoidut aikuisten tv-sarjat Family Guy ja American Dad olivat tarkastelussani. Myös sekä lasten että aikuisten suosimat Aku Ankka -sarjakuvat sekä Matt Groningin luoma The Simpsons -TV-sarja kuuluivat tähän tutkittavaan ryhmään. Huomasin, että kaikkia edellä mainittuja animaatioita ja sarjakuvia yhdisti pelkistetty, sarjakuvamainen tyyli, ääriiviivan käyttö sekä tietynlainen silmän muoto. Tämä silmän muoto on lähes pyöreä tai täysin pyöreä mustalla ääriviivalla rajattu valkoinen ympyrä, jossa pupilli on pelkistetty mustaksi ympyrän muodoksi. Päätin ottaa nämä elementit oman kuvituksen pohjaksi, mutta tutkimistani animaatioista ja sarjakuvista poiketen toteutin hahmojen värityksen mallauksellisesti. Tähän otin työkaluksi Adobe Illustrator -ohjelman: sain luotua sillä helposti sarjakuvamaisen tyylin ja vahvan ääriiviivan, jota oli vaivatonta toistaa kuvituksesta toiseen. Ääriiviivan sisäpuolen värityksessä käytin draw inside -toimintoa, joka mahdollisti maalauksellisen jäljen imitoimisen uusilla vesivärisivellintä imitoivilla briste brush -siveltimellä.

Taustat pyrin pitämään selkeinä ja yksinkertaisina, jotta kuvat eivät olisi liian satukirjan kuvituksen kaltaisia, joka oli minulla ikävänä maneerina läpi kuvitusten toteutuksen. Kuten edellä mainittiin, valittiin Saukkosen perheen alustavaksi tyyliksi luonnos 5

Kuva 5. Saukkoperheen lopullinen muoto valmistuu

(kuva 4). Pelkistetty versio sai kannatusta, ja olin siihen myös itse hyvin tyytyväinen. Seuraava pohdinnan aihe oli se, miten voidaan erottaa Saukkosen perheen jäsenet toisistaan ja miten ilmentää kunkin hahmon ominaisuuksia. Todettiin, että Saukkoset tarvitsevat jonkinlaisen tunnistettavan asusteen tai vaatetuksen. Tästä pääsin asennon pohittamiseen: ovatko kuvitushahmot realistisesti neljällä jalalla kulkevia vai ihmismäisesti kahdella jalalla seisovia? Päädyin valitsemaan kahdella jalalla seisovat hahmot, sillä totesin sen olevan käytännöllisempi vaatteiden ja asusteiden kuvaamisen suhteen sekä olevan myös katsojalle helpompi samastua hahmoon asennon ja siten myös olemuksen olevan enemmän ihmisen kaltainen. Valmiista Saukkosista toteutetun vielä yhden luonnokset (kuva 5), jotka myös työntilaaaja hyväksyi.

Valmiit Adobe Illustratorissa toteutetut elementit kokosin Adobe Photoshopissa oikeaan formaattiin ja resoluutioon. Totesin tämän toimintatavan parhaaksi, sillä materiaalia tuli tuottaa sekä web-sivuille että erilaisiin painotöihin. Lisäksi viimeistelin kuvia maalamalla Adobe Photoshopin siveltimillä lisää yksityiskohtia kuvituksiin. Esimerkiksi toukokuun valmiissa kuvituksessa (kuva 6) puiden lehdet, ruohonkorret ja puron kimalus on maalattu Adobe Photoshop -ohjelmassa.

4 TAITTOJEN, WEB-SIVUJEN JA KUVITUSTEN SUUNNITTELU JA TOTEUTUS

4.1 Web-sivut

Sivut (<http://kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi/>) kokosi ja koodasi Propentus Oy, joka ylläpitää myös Kymenlaakson liiton ja kesäyliopiston sivuja. Propentuksen työtä helpottaakseni suunnittelin sivun layoutin samaan muotoon, jolla myös Kymenlaakson kesäyliopiston sivut on suunniteltu. Asetteluun ei tullut suuriakaan muutoksia, mutta mm. websivujen typografia, tekstivärit ja kuvaelementit muuttuivat. Suurin työ web-sivujen parissa oli webgrafiikan luominen ja rakenteen jäsentely. Sivujen rakenneta pohdimme yhdessä Kumpusen ja Propentuksen henkilökunnan kanssa: Propentuksen henkilökunta tiesi mahdollisuudet ja rajoitukset, Tuula Kumpunen sisällön, ja minun tehtäväni oli koota molempien toiveiden ja ehdotusten mukainen layout sekä toiminnot sivuille. Tarkoituksena oli pitää sivut yksinkertaisina, helppolukuisina, informoivina ja esteettisinä.

Web-sivuilla typografiaa tuli pohtia uudelleen: web-sivuilla käyttökelpoisten kirjainten määrä on rajallinen, sillä web-sivuilla käytettävän fontin tulee olla asennettuna kaikkien selaajien koneelle, jotta sivujen luku on ongelmaton (Cambell & Dabbs 2004, 198). Tiedossani oli, että web-sivuilla tulisi suosia päätteetöntä kirjaisinta, sillä

serif-kirjaisin, siis päätteellinen fontti vaikeuttaa päätteidensä luettavuutta. Tätä ajatusta tukee myös Cambelliin ja Dabbsin huomiot käyttäjäystävällisistä web-sivuista: heidän mukaansa tulee ottaa huomioon web-sivujen selaajat joilla on käytössään vaikkapa pieni tai matalaresoluutioinen näyttö. Cambell ja Dabbs muistuttavat myös, että myös huono näkö voi rajoittaa luettavuutta. (Cambell & Dabbs 2004, 211.) Näin olleen serif-fontin päätteet haittaavat luettavuutta nimenomaan pienillä ruuduilla: kirjainten välit sumentuvat ja teksti vaikuttaa sotkuiselta. Pohdin ilmeeseen soveltuvia web-turvallisia fontteja, ja päädyin Verdana ja Gill Sans -fontteihin. Nämä ovat yleisesti käytössä, ja soveltuivat sivujen tyllin ja ilmeen typografiaan joka näkyy sivuilla mm. bannereissa sekä web-sivujen headerissa, eli yläpalkissa, jossa on kuvitusta ja sivujen navigaatio. Kysyin Propentuksen käytettävyyden asiantuntijalta Simo Mäkiseltä hänen näkemystään turvallisesta fontista, ja hän piti Gill Sans -kirjaisinta riskialttiina valintana, sillä vaikka kirjasiin on yleinen, sitä ei välttämättä löydy kaikkien käyttäjien koneelta. Niinpä päädyin hänen suosituksestaan Verdana-fonttiin (Mäkinen 2012).

Yhteistyö Propentuksen kanssa sujui saumattomasti ja sujuvasti. Kun web-sivujen runko oli valmis, siirtyi kulttuurivuoden sivujen ylläpito Kumpusen viimeisteltäväksi: Kumpunen toteutti sivujen tekstisisällöt, ja sivujen tekstejä muokattiin ja lisättiin Open CMS -järjestelmällä, joka on verrattavissa paremmin tunnettuun WordPress-jul-

Kuva 6. Toukokuun kuvitus kalenteriin.

kaisujärjestelmään. Web-sivuille tuli myös Saukkosen perhe mukaan näkyvästi: sivuille julkaistaan joka kuukausi kalenterin kuukauden saukkokuva pienen tekstin kera. Näin myös ne, jotka eivät saaneet kalenteria, pääsevät näkemään kuvitukset.

4.2. Kulttuurikalenteri 2012

Pohdimme mahdollisuutta tehdä kulttuurivuodelle oman kalenterin, ja syyskuussa päätimme toteuttaa sen. Kalenteriin tuli jokaiselle kuukaudelle kuvitus saukkoperheestä ja runsaasti erilaisia kulttuurivuoden tapahtumia. Kulttuurikalenteri 2012 oli ehdottomasti suuritöisin osa projektista erityisesti runsaan kuvitusmäärän takia. Tämän osion kanssa myös stressi oli suurin. Kalenterin kuvitukset ja taitto tuli toteuttaa todella nopealla aikataululla. Esimerkiksi kuvitusten toteuttamiseen oli aikaa alkuperäisen suunnitelman mukaan neljä viikkoa. Tämä tarkoitti, että kuvituksia tuli tehdä kolme kappaletta viikossa, joka oli suuri haaste erityisesti siitä syystä, että olin opinnäytetyöni produktiivisen osan suunnittelun ja toteutuksen aikaan osa-aikatöissä.

Ensimmäinen asia, joka päätettiin kalenterin suhteen, oli formaatti, sillä se luonnollisesti vaikutti kuvitusten muotoon. Päädyin pohdinnan jälkeen A5-formaattiin. Mielestäni tämä oli paras koko: kalenteri suunniteltiin pöytäkalenteriksi, ja suurempi formaatti olisi vienyt mielestäni liikaa tasotilaa. Pienempi koko taas ei olisi antanut mahdollisuutta kuvituksille ja kulttuuritapahtumien painattamiselle kalenteriruudukkoon. Useimmilla myös on mukana kuljetettava kalenteri tai suurehko seinäkalenteri, joka on primaarissa käytössä, joten suurta tilaa esimerkiksi omien menojen kirjaamiseen kalenteriin ei nähty tärkeimpänä prioriteettina. Kalenterin paperiksi valikoitui Multidesign Smooth Ivory 240g, koska se oli täysin toiveidemme mukaista ja sopi siis kalenterin materiaaliksi erinomaisesti. Se sointui hyvin yhteen myös esitteessä käytetyn Scandia smooth Inory-paperin kanssa.

Kalenteriin päätettiin toteuttaa kierreselkä sekä pahvijalusta, jolla kalenterin sai pysymään pystyssä pöydällä. Kalenterin pöydällä seisomaan pysymiseen sain runsaasti apua Kopio Niiniltä, joka oli toteuttanut vastaavanlaisia kalentereita ennenkin. Kopio Niinin idea yksiosaiseen jalustaan oli myös paljon käytännöllisempi kuin minun suunnittelemani kahdesta osasta koostuva jalustamekanismi. Hetken pohdimme pitäisikö kalenteriin porata reikä jotta sen saisi toimimaan myös seinäkalenterina, mutta minä, Kumpunen sekä Kopio Niinin myymäläpäällikkö Mirka Marttinen totesimme reiänporauksen tarpeettomiksi ja kalenterin esteettisyyttä huonontavaksi. Siispä ideasta luovuttiin jo varhaisessa vaiheessa. Kuvitukset tuli luonnostelusta viimeistelyyn aikatauluttaa todella tarkasti. Onnistuin

tehtävissä hyvin, ja jäin aikataulusta jälkeen noin viikon. Taitto oli huomattavasti nopeampi työ, sillä se oli varsin rutiininomaista työtä, jossa toistin joka sivulla samaa kaavaa. Päivämäärät, viikot ja juhlapäivät sain käyttööni vuoden 2012 päivälisestä, joka tilattiin Helsingin yliopiston almanakkatoimistolta.

Kuva 7. Kesäkuun sivu Kulttuurikalenterista 2012.

Tapahtumat taitoin kalenterin ruudukoihin manuaalisesti. Manuaalisen asettelun pelkäsinkin tuovan mukanaan virheitä, mutta nämä vältettiin hyvällä oikoluvulla. Taitossa kuitenkin osoittautui ongelmalliseksi saada kaikki tapahtumat mahtumaan ruutuihin, erityisesti mikäli samalle päivälle sattui useampi tapahtuma. Jouduin pienentämään fonttikoon mahdollisimman pieneksi (10 pt), ja valmiissa kalenterissa (kuva 7) fonttikoko hipoo ikävä kyllä jo luettavuuden rajoja. Mikäli samalle päivälle tuli useampi tapahtuma, erotin ne toisistaan katkoviivalla. Kursivoitin kulttuuritapahtumat, jotta ne erotuisivat normaalilla leikkauksella kirjoitetuista kansallisista juhlapäivistä. Pyhäpäivät ja sunnuntait värikoodasin luonnollisesti punaisella värillä, joka on yleisin värikoodaus kalentereissa. Vaihtelevuutta ja ilmeen tunnistettavuutta toin kalenteriin kirjoittavalla viikot ja päivämäärät Grotesque-kirjaisimella sekä viikonpäivät että kuukauden Marketing Script-kirjaisimella. Mikäli kalenteriin jäi tyhjiä ruutuja, sijoitin niihin edellisen tai seuraavan kuukauden ruudukoon mahtuvat päivämäärät vaaleammalla opasiteetilla,

jotta päivämäärien kulkua olisi helpompi seurata.

Kalenterisivun kuva oli kooltaan noin yksi kolmasosa sivun leveydestä. Päivämäärätaulukko jossa näkyi viikko, viikonpäivä ja päivämäärät saivat noin kaksi kolmasosaa sivusta. Kuukauden nimi, Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhluvuosi 2012 -teksti ja sivulla oli myös salmiakkikuviointi toistui jokaisella sivulla. Ruudukko ja värilliset kehykset ylälaidassa antamassa ryhtiä ja väriä kalenterille. Päivämääräruutua ympäröivässä reunuksessa kulkee myös tunnistettavuutta lisäävä ja ilmettä yhdistävä valkoinen katkoviiva, joka on mukana myös kalenterin kannessa ja esitteissä.

Lisää väriä ja eloa halusin tuoda kalenteriin värikoodaamalla kuukausien ruutuelementit sekä kehykset: talvikuukaudet sinisellä, kevät ja kesä vihreällä (kuva 7), syyskuukaudet keltaisella ja viimeiset, pimeät talvikuukaudet oranssilla värillä. Pohdimme Tuula Kumpusen kanssa yhdessä, miten jakaa värikoodit, ja päätimme noudattaa vuodenaikojen mielikuvia: sininen kuvastaa viileyttä ja lunta, vihreä luonnon eloon heräämistä ja ympäristön eloisaa vehreyttä. Keltaisen on tarkoitus kuvastaa sadonkorjuuaikaa: viljapeltoja ja kellastuvia puun lehtiä. Oranssilla taas halusin tuoda lämpöä pimeisiin kuukausiin: vuoden viimeiset kuukaudet ovat juhlien, kynttilöiden ja takkatulen aikaa. *Oranssissa hehkuu niin tulen loimu kuin kullan kimalluskin* kuvailee myös Klaus Karttunen teoksessa elämän värit (Karttunen 2003, 55.)

4.3 Kalenterin kuukausien kuvitukset

Kuvituksilla halusin kuvastaa jokaisen vuodenaajan henkeä joko toiminnan tai maiseman kautta. Halusin myös tuoda mahdollisimman moneen kuvitukseen ripauksen kymenlaaksolaisuutta. Pohdin, miten kymenlaaksolaiset viettävät vuottaan, ja mikä leimaa kutakin vuodenaikaa tai kuukautta. Tämä oli melko hankalaa, enkä uskon onnistuneeni tehtävässä erityisen hyvin: Saukkosen perheen aktiviteetit ovat toki tuttuja monelle kymenlaaksolaiselle, mutta mitenkään erityisen Kymenlaakson alueen leimaavia ne eivät ole.

4.3.1 Vuoden ensimmäiset talvikuukaudet

Tammikuun kuvituksessa (liite 11) saukkoperhe seuraa yhdessä uudenvuoden raketteja. Kuvassa halusin esitellä koko Saukkosen perheen sekä luoda juhlevaa tunnelmaa. Uudenvuoden rakettien seuraaminen tuntui hyvin luonnolliselta aiheelta, sillä ilotulituksen voi myös ymmärtää uuden vuoden lisäksi kuvastavan juhluvuoden alkua. Tammikuun

kuvituksessa revitty paperi soveltui erinomaisesti lumikinosten kuvaamiseen.

Helmikuun yksi suurin perinteinen merkkipäivä on laskiainen. Tätä on myös vietetty näkyvästi Suomessa ja Kymenlaaksossa. Mäkeä laskevat saukot (liite 1) sopivat myös hyvin saukon lajityypilliseen käyttäytymiseen: *Alamäet saukko nimittäin laskee liukua, tasaisella ja ylämäkeen se loikkii...Jokitörmässä ja jokaisella alamaataipalella eläin luisuttelee mahallaan kuin karvapohjaisella pulkalla ikään* (Suomen eläimet: nisäkkäät. Koivisto 1989, 251- 253). Myös Helmikuun kuvituksessa käytin paperia kuvaamaan lunta. Yksityiskohdat maalasin Adobe Photoshop-ohjelmaa käyttäen. Koska laskiaisen ja hiihtoloman aika on yleensä perheen yhteistä aikaa, oli luonnollista kuvata koko saukkoperhe mäenlaskuun.

Kuva 8. tammikuun kuvituksen luonnos

Mikäli kevät on aikaisessa, talven selkä voi alkaa taittua jo maaliskuussa. Koska oli toteuttanut jo kaksi selkeästi talvista kuvitusta, halusin kuvata vuodenajan muutosta maaliskuussa. Tässä kuvituksessa (liite 2) halusin antaa pääosan Saukkolan perheen äidille: koska hänen kaavailtiin harrastavan puutarhan hoitoa, oli puutarhan ja pihan hoito talven jäljiltä luonnollinen valinta. Saukkoäiti haravoi pihaa, krookukset pilkistävät sulavien lumikinosten keskeltä ja kesken haravoinnin Saukkolan äidin haravan päähän lentää mustarastas. Mustarastaa käyttö olin hyvin tietoinen valinta: *Mustarastaan kauniin haikea huilusointi on kevään ensimmäisiä enteitä* kertoo Kotimaan luonto-opas (Halkka, Karttunen, Kokko, Koskimies, Lokki, Nummi, Parkkinen, Suominen & Taipale 2001, 294). Kirja kertoo myös mustarastaan viihtyvän puutarhoissa ja puistoissa sekä pesivän maaliskuun tienoilla. Siispä kuvassa hyväntuulinen pihapiirissä asustava

mustaratas konsertoi Saukkoäidin kanssa; Mustarastas visertäen, saukkoäiti viheltäen. Tässä kuvitetussa tiedostin erittäin hyvin erään sudenkuopan: Saukot syövät pikkulin-
tuja ja linnunmunia, joten vaarana oli se, että saukkoäiti näyttäisi olevan haukkamaisil-
laan lintua. Siispä kiinnitin erityistä huomiota saukkoäidin kasvojen ilmeeseen, jonka
tuli olla iloinen. Nimenomaan suun asento oli tärkeä; Suun tuli olla raollaan, jotta vihel-
tämisen mielikuva välittyy, mutta ei liian avonainen, jotta kuva ei aiheuttaisi hupaisia
mielikuvia pihapiirin laulutaiturin syömisestä parempiin suihin. Kuvaan välittyy oikeaa
iloista tunnelmaa, ja saukkoäidin sekä rastaan kommunikaatio näyttää toimivan oikealla
tavalla.

4.3.2 Kevään kuukaudet

Huhtikuun (liite 3) suurin juhla on kiistatta pääsiäinen. Virpominen on vanha tapa juh-
listaa pääsiäistä, ja niinpä päätin antaa pääosan kuvituksesta Saukkosen perheen lapsil-
le: perheen pikkuinen puhkuu virpomisen intoa, mutta teini-ikäinen isovelji taas kantaa
vastuuta pikkusiskonsa turvallisuudesta ja saattaa häntä trullikierroksellaan lempeästi
mutta hieman turhautuneena lastenleikkeihin. Tässä kuvassa halusin kuvastaa tyypillis-
tää sisarsuhdetta: lämmintä välittämistä pienellä ilkkurisuudella höystettynä. Voiko olla
ihanampaa hetkeä pienelle lapselle kuin pukeutua hassusti, askarrella ja kerätä herk-
kuja? Entä voiko teini-ikäiselle olla nolompaa hetkeä kuin se, kun joutuu vanhempi-
en komennosta lastenvahdiksi hullunkurisesti pukeutuneena? Kuitenkin pikkusisko on
siinä määrin suloinen, että hivenen ärtynyt murrosikäinen isovelji ei voi kieltäytyä kun
pikkusiskosaukko taluttaa isoveljeä kädeltä tarmokkaasti mukanaan.

Toukokuun kuvitusaiheen päättäminen vaati pohtimista. Toukokuussa on monia juhla-
päiviä, mm. äitienpäivä ja vappu. Yksikään juhlapäivistä ei herättänyt mielestäni eri-
tyisen hyviä ideoita: äitienpäivän ja vapun pelkäsin näyttävän kliseiseltä, enkä saanut
niistä mitään omaperäisiä kuvitusideoita. Muut juhlapäivät taas olisivat melko tuntemat-
tomia tai tunteita herättämättömiä. Niinpä toukokuussa (kuva 6) halusin kuvata jälleen
luonnon eloon heräämistä ja vuodenajan vaihtumista. Lisäksi luonnon kuvaaminen sopi
mainiosti myös siihen, että kulttuurin juhluvuoden ohjelmassa on luonto isossa osassa
mm. luontokuvanäyttelyiden ja luontoretkien muodossa. Niinpä kuvasin kevätmaise-
maa: taustalla puro solisee kimmeltäen kevätpäivän valossa, koivun lehdet ovat hiiren
korvalla ja tuomi kukkii. Etualalla halusin kuvata saukkotytön leikkimässä metsässä.
Hiirenkorvat antoivat ajatuksen saukkotytön ystävästä: hiirestä, jonka seurassa saukko-
tyttö leikkii, ja sovittelee ystävänsä korvan taakse koivun hiiren korvia. Mielestäni tämä
toi myös eettistä sanomaa ja kuvasi lapsen mieltä: lajien väline ystävyys kuvaa suvaitse-

vaisuutta, ja vaikka luonnossa saukot syövät hiiriä, ei tämä luonnon määräys estä hiiren ja saukon ystävyyttä. Lajien välinen ystävyys kuvasta myös lasten mutkattomuutta ja intoa: stereotypioilla ei ole niin väliä, ystäviä voidaan olla ennakkoluuloista huolimatta.

Kesäkuussa halusin kuvata saukkoperhettä yhdessä viettämässä kesälomaa (kuva 7). Myös veden kuvaamisen koin hyvin tärkeänä kahdesta syystä: ensinnäkin Kymenlaakossa löytyy merenrantaa, jokia ja runsaasti järviä, erityisesti Jaala on tunnettu lukuisista järvistään. Toinen oleellinen syy oli saukko, joka on tunnettu vesipeto niin kirjaimellisesti kuin myös vertauskuvallisesti: *Ei saukko ole hidas maallakaan, mutta vedessä sen olemus muuttuu elohopeamaiseksi. Eläin ui ja sukeltaa milloin selkällä, milloin kylkellä ja välillä taas vatsa ylös päin.* Kuvailee Suomen eläimet -kirja (Koivisto 1989, 251). Lisäksi kirja kertoo saukon viihtyvän niin suolaisessa kuin makeassakin vedessä. Siispä sitä voi tavata kaikissa Kymenlaakson vesistöissä.

Kuvituksessani Saukkosen perhe on viettämässä juuri loman ruokalepoa: isä, äiti ja poika kelluvat vatsat kalaa pullollaan, pojalla lojuu vielä ruotokin vatsan päällä. Saukkotyöllä taas riittää vielä energiaa kalastaa sukelluksissa ahvenia suurella innolla lumpeenlehtien keskellä. Pari uskaliaista ahventa on jopa uskaltanut seuraamaan hurjaa takaa-ajoa. Lumpeenlehdetkään eivät vielä ole ennättäneet pintaan asti, mutta kurkottelevat lehtineen kohti valoa ja lämmintä pintavettä.

Omasta mielestäni kesäkuun kuvitus on kaikkein onnistunein: sommitelma on monipuolinen ja kuvassa on dynamiikkaa sekä vauhtia. Kuvitus esittää myös mielestäni hyvin saukon leikkisää ja sukkelaavaa luonnetta. Kelluvan saukon idea tuli omasta kokemuksesta: näin kesällä 2011 eläintarhassa saukon, joka oli saanut kypäliinsä aitaukseen tipahtaneen kamerapussin. Hetkessä pussi oli ensin viety veden alle, ja seuraavaksi saukko kellui varastettu pussi vatsan päällään tyytyväisen näköisenä saatuaan läpän auki ja tutkittuaan mitä tämä erikoinen vieras esine sisälsi.

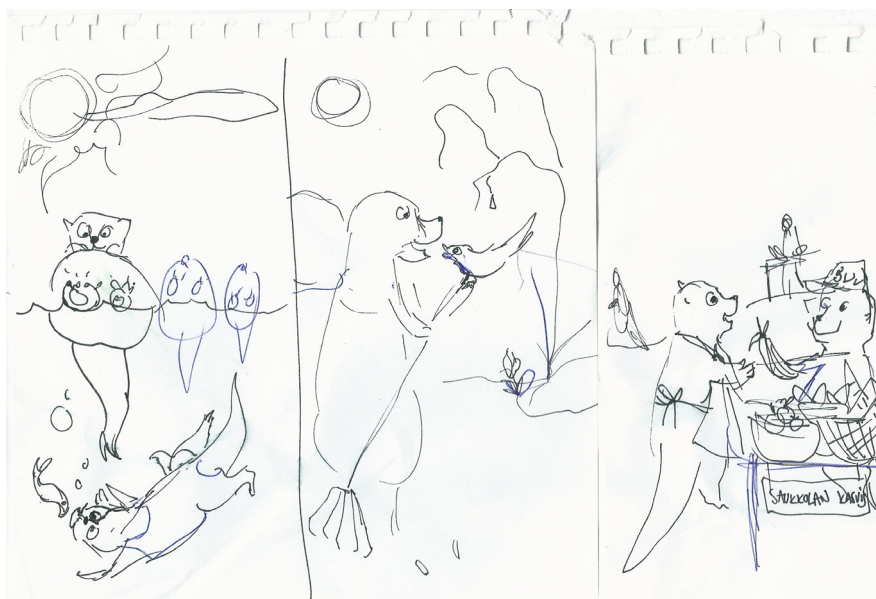
Heinäkuun kuvassa (liite 12) halusin päästää Saukkolan perheen musikaalisen pojan valokeilaan kirjaimellisesti. Festivaalit ovat iso osa kesän kulttuuritarjontaa, siksi päätin antaa saukko-pojan esiintyä festivaaleilla the Fisheads -bändin karismaattisena kitaristina. Rokkari elämään kuuluu oleellisesti ihailijat, ja niinpä kuvasin lavan eteen lauman saukkotyttöjä kuuntelemaan komeaa, parhaillaan ns. power slidea eli polviliuku suorittavaa saukkopoikaa. Mielestäni kuva on muutoin onnistunut, mutta väreiltään hivenen synkkä, sillä onhan heinäkuu valoisa ja vihreä kuukausi. Toisaalta luontoa ja valoisaa maisemaa oli kuvattu jo aiemmissa kuvituksissa, joten tumma tausta ei ollut

kynnyskysymys. Dave Saunders (1997, 9) toteaa kirjassaan *Fantasy highlights the reality* kirjassaan *Fantasy in Advertising* korostaessaan mielikuvituksellisen ilmaisuuden tehokkuutta katsojaan, ja Kesäkuun kuvituksessa tällainen ilmaisuus on onnistunut.

4.3.3 Loppukesän ja alkusyksyn kuukaudet

Elokuu on perinteisesti sadonkorjuuaikaa, ja koska Kymenlaakso on valtaosaksi maa-seutua, oli sadonkorjuutorin kuvaaminen helppo valinta. Lisäksi elokuulle on merkitty useampikin markkinatapahtuma. Kuvassa (liite 13) Saukkolan äiti on hieromassa kala- ja kurpitsakauppoja saukon kanssa, joka muistuttaa maatalon isäntää sinisine haalareineen ja oransseine lippalakkeineen: vaateuksella halusin leikitellä työmiehen haalari ja hankkijan lippalakki stereotyyppillä, joka usein yhdistetään maatalon isäntiin. Elomarkkinat -kyltti taustalla kertoo, mistä tapahtumasta on kyse, ja taustalla häärii markkinaväkeä, joiden sekaan isän ja pojankin voidaan kuvitella hävinneen. Saukkotyttö taas on huomannut ilmapallon jakajan tai myyjän, joka on tuttu näky markkinoilla. Kaukaisuudessa yksi ilmapallo on päässyt joltakin onnettomalta saukkolapselta karkuun, mikä ei myöskään ole kovin harvinainen näky markkinahumussa.

Syyskuussa (liite 4) halusin omistaa kuvituksen isäsaukolle työnsä parissa: Saukkolan perheen pää toimii terveydenhoitajana, ja kuvassa hän on antamassa syysinfluenssa rokotusta hieman pelokkaalle potilaalle. Vastaanottohuoneen tapetti on luonnollisesti tuttua salmiakkikuviota, ja seinällä riippuu lääketieteeseen viittaavaa taulu: Lutra lutra on saukon lainan kielinen nimi, ja tekstin alla komeilee saukon silhuettikuva luurangolla varustettuna.

Kuva 9. Luonnoksia kuvituksiin.

4.3.4 Vuoden viimeiset kuukaudet

Syksyn viimeiset kuukaudet ovat haastavimmat kuukaudet, sillä näille kuukausille ei osunut juurikaan merkkipäiviä, joista voisi hakea ideoita. Myös luonto on syksyn viimeisinä kuukausina usein synkkä ja eloton, joten luonto oli pois suljettu aihe. Toisessa kuvassa (liite 6) päätin lopulta kuvata syksyistä perheen yhdessäoloa: Saukkosen perhe on yhdessä pöydän ääressä nauttimassa toistensa seurata ja kynttilän valosta. Halusin tuoda hieman vauhtia ja yksityiskohtaa kuvaan piirtämällä isän viikset hieman kynttilästä kiharalle palaneena, samalla kun äitisaukko tirskuu kypäliensä takaa huvittavaa tapahtumaa. Palaneet viikset ovat varmasti tuttu näky lemmikin, erityisesti kissan omistajille; kun liekkiä käydään nuuhkimassa, viikset voivat helposti käristyä liekin läheisyydessä. Koska saukolla on hieman kissamainen kuono, halusin johdatella katsojaa tähän tuttuun tilanteeseen. Taustasta tein hämyisen, mikä kuvaa vuoden ajan pimeyttä. Tämä kuvitus ei ollut kuitenkaan lopputulokseltaan erityisen onnistunut, sillä asennot jäivät mielestäni melko jäykiksi, erityisesti pöydälle kurottavan tyttösaukon asento ei ole lainkaan luonnollinen. Väritys oli mielestäni kuitenkin onnistunut: valitsin taustan pääväriksi lämpimän ruskean, joka johdattelee katsojaa syksyn tummiin iltoihin. Tein kuvasta myös hieman sumuisen, ja tällä halusin viitata hämyiseen kynttilän valoon.

Toinen syyskuva (liite 6) oli alunperin tarkoitettu marraskuulle, mutta päätyi työn tilaajan toiveesta lokakuun kuvitukseksi. Halusin kuvata pyhäinpäivää, jota on myös Suomessa alettu viettää amerikkalaiseen Halloween-juhlan tapaan pukeutumalla kauhu-aiheisiin pukuihin. Myös kurpitsan veisto on rantautunut suomeen jo useita vuosia sitten. Etelä-Suomen lääniin kuuluvassa Ruotsinpyhtään Ruukissa taas on useita vuosia järjestetty kurpitsajuhla, joka kokoaa yhteen väkeä Kymenlaaksoa ja jopa Viroakin myöten kilpailemaan suurimman kurpitsan kasvattajan palkinnosta. Myös kurpitsaherkut ja ruoat kuuluvat olennaisesti kurpitsajuhlaan. Niinpä päädyin kuvaamaan saukkosisarukset Halloween-asuissa suurten kurpitsalyhtyjen äärelle. Kuvassa saukkotyttö on pinoon kasattujen kurpitsalyhtyjen laella maistamassa päällimmäistä kurpitsaa vampyyriksi pukeutuneena, ja alhaalla saukkoveli toruu siskoaan kummituksen asussa. Saukkotytön tunnistaa koosta, saukkoveljen taas ketjuista, jotka normaalisti roikkuvat hänen takkinsa taskuista.

Joulukuun kuvitukseksi valikoitui tietysti jouluaatto (liite 7), joka on kiistämättä joulukuun näkyvin juhla. Pohdin, kuinka antaa lisäarvoa ja eloa paljon käytetylle aiheelle, ja päätin tuoda kuvaan hieman huumoria esittämällä monelle perheelle tutun tapahtuman: joulupukin todellinen identiteetti paljastuu. Kuvassa joulupukiksi pukeutunut saukko-

isä pitää lahjojen ja kuusen äärellä tyttöä sylissä, mutta tyttö vetääkin tekopartaa pois isän kasvoilta. Kuvitus on mielestäni muutoin onnistunut, mutta kuvan toimita voisi välittyä selkeämmin.

4.4 Esitteet

Esitteitä toteutin kulttuurivuodella kaksi kappaletta. Koska kalenteri oli hieman myöhästä aikataulusta ja sen käyttöön otto oli tärkeää jo vuoden alusta, keskityin Kumpusen ehdotuksesta ensin kalenterin valmistamiseen. Esitteisiin odotimme materiaaleja ja sponsoreiden logoja, sillä kaikki kulttuurivuoden elementit ja sponsorit eivät olleet selvillä kuin vasta noin viikkoa ennen painoon lähettämistä. Esitteiden aikataulu oli hyvin kiireinen, vain noin kaksi viikkoa, joten Kumpunen päätti painattaa esitteestä aluksi pienemmän erän, jotta se saataisiin pressitilaisuudessa esiteltyä. Tämä onnistuikin hyvin, joskin täpärästi: esitteiden ensimmäinen erä tuli painosta 11.1.2012 eli päivää ennen pressitilaisuutta. Tämän jälkeen saimme vielä loput materiaalit kokoon ja saimme esitteen viimeisteltyä.

Kiireellisistä aikatauluista johtuen en voinut keksittyä esitteen tekoon niin paljon kuin olisin toivonut. Lisäksi totutin esitteet lomalta käsin: joulun vietimme ulkomailla, ja koska aikataulu myöhästyi, piti taitto toteuttaa kiireisen lomaohjelman keskellä. Palautetta sain sähköpostitse, ja suunnittelimme myös painon kanssa aikatauluja painatukselle: painolla oli jonossa muita töitä, joten heille koitui myöhästyneistä materiaaleista uutta aikataulusta töilleen.

4.4.1 Esitteiden kuvitukset

Esitteiden kuvituksina ajateltiin sisäsivuille ruutukuvitusta, jossa saukkotyttö kurkkaa Kesäyliopiston kuvituselementin, ruudun, takaa. Tätä käytettiin yleisesitteessä. Molemmissa esitteissä käytettiin myös pelkkää ruutua eri opasiteeteilla tuomaan väriä sisäsivuille. Kansissa ja takakansissa toistui kalenterista tuttu tapettimainen ruutukuvio, ruokakilpailuesitteessä vihreänä, yleisesitteessä sinisenä. Esitteisiin oli alunperin tarkoitus tehdä kansiin omat kuvitukset, jotka toteutin samalla tyylillä ja tekniikalla kuin kalenterikuvitukset. Yleisesitteeseen kuvasin erilaisia kulttuurialojen symboleja, ruokakilpailuesitteeseen halusin käyttää yleisesitteen ruokailuvälineitä kuvaavaa symbolia (kuva 10).

Kumpusen toiveesta kuviksi lopulta valittiin kalenteriin toteutettuja saukko-kuvituksia, sillä Kumpunen koki ne esteettisemmiksi ja halusi myös korostaa saukkoja vahvem-

kuva 10: ensimmäinen versio yleisesitteen kannen kuvituksesta.

min myös esitteissä. Kulttuuri-symbolit koimme molemmat myös hieman kuluneeksi ideaksi. Yleisesitteen kanteen valittiin tammi- elo- touko- ja heinäkuun kuvitukset sillä niiden koettiin sointuvan yhteen ja sopivan juhluvuoden teemoihin: tammikuu kuvaa juhluvuotta, muissa kuvissa taas tulee esille juhluvuoden tapahtumia viitteellisesti: markkinat, luontoretket ja musiikkiesitykset näkyvät juhluvuodessa, kuin myös edellä mainittujen kuukausien kuvituksissa. Omat tuntemukseni valinnasta olivat hieman ristiriitaiset: vaikka käyttämättä jäänyt kuvitus on hieman kliseinen, se on kuitenkin mielestäni esteettisempi kuin lopulliset saukkokuvitukset esitteen kannessa. Kulttuurisymbolikuvassa oli enemmän tyhjää tilaa rauhoittamaan esitteen ulkoasua, lopullinen esitteen kansi (liite 9) taas on mielestäni melko tukkeinen, sillä kaikki väripinnat ovat hyvin kirjavat ja voimakkaat.

Ruokakilpailuesitteen (liite 10) kanteen valittiin vain elokuun kuvitus (liite 13), sillä viestin kymenlaaksolaista ruokakulttuuria etualalla näkyvien elintarvikkeiden kautta.

Kilpailussa on tarkoituksena käyttää ruokalajiin kymenlaaksolaista raaka-ainetta, joten kuva ja esitteen viesti sointuivat hyvin yhteen. Ruokakilpailuesitteessä käytin sisäsivuilla myös kuvituksena ruokailuvälineiden symbolikuvaa, jossa sinisellä taustalla näkyvät lautanen, veitsi ja haarukka (kuva 10, alalaita).

4.4.2 Esitteiden lopputulos

Esitteiden lopputulokseen en ole täysin tyytyväinen: ruokaesitteen kannen otsikko löytyykö *Sinin lipastosi kätköistä Kymenlaakson paras resepti?* -teksti on Marketing Scriptillä kirjoitettuna liian pitkä, ja siksi hieman epäselvä luettavaksi. Myös typografiassa sisäsivuilla olisi ollut enemmän hiottavaa mm. joidenkin kohtien kirjain- ja sanavälityksissä. Huomasin myös esitteiden painon jälkeen, että niiden vihreä ja sininen taustaväri ei erotu riittävästi toisistaan, ja monet henkilöt luulivat yleisesitettä ja ruokakilpailuesitettä samoiksi painotuotteiksi nopeasti vilkaistuna. Vihreä tilalle olisi voinut ottaa vaikkapa oranssiin, jolloin esitteiden välillä olisi ollut enemmän värikontrastia.

Olen kuitenkin hyvin tyytyväinen paperivalintaan; Paperiksi valikoitui Scandia Smooth Ivory 130 g, joka vastasi toiveitani paperin ominaisuuksista täydellisesti. Kuvitukset toistuvat paperilla myös kauniisti, ja painojälki oli erinomaista, mistä kiitos kuuluu painopaikalle, Kotkassa sijaitsevalle Kopio Niinille.

Kiistämättä esitteissä kuitenkin olisi ollut taitollisesti parannettavaa, mutta ikävä kyllä täydelliseen hiomiseen ei jäänyt aikaa kiireisen aikataulun takia. Tämä on sinänsä harmillista, että esitteet tulivat kalenteria suurempaan levitykseen; esitteisiin olisi ollut tarpeellista panostaa enemmän aikaa, työtä ja viimeistelyä.

5 VISUAALISEN ILMEEN KOHDETAMINEN LAAJALLE YLEISÖLLE

5.1 Ketä yritetään tavoittaa ja millä keinoin?

Visuaalisella ilmeellä halutaan luoda mielikuva, ja saada yleisö kiinnostumaan. Kuinka siis saavuttaa suuri yleisö tehokkaasti? Ensimmäinen ajatukseni oli, että hyvin laajan yleisön tavoittelu voisi päätyä lopputulokseen jopa muistuttaa varpusparven ampuamista tykillä: visuaalinen ilme olisi ei tavoittaisi ja kiinnostaisi erityisemmin ketään kohderyhmää. Oleellista oli siis löytää monipuolinen kokonaisuus, johon moni voisi samaistua. Seikkaa, kuinka yleisö tulkitsee visuaalista ilmettä, on myös vaikeaa arvioida: jokaisella meillä on omat mielikuvamme ja kokemuksemme joihin perustamme käsityksemme, ja tämä käsityksen muodostus voi olla hyvin hienojakoista (Clarke 2007,

23). Siispä visuaalisen ilmeen luomisessa tärkeää oli löytää väylä, joka vetoaisi moniin, mutta ei herättäisi negatiivisia tunteita. Lopputulos ei myöskään saa olla liian mitään sanomaton: silloin viestin ei kulje eteenpäin. Totesin, että hieman humorististen kuvitusten kautta aiheen ja kohderyhmän käsittely olisi turvallisinta.

Kuten aiemmin on jo mainittu, Kulttuurin juhluvuoden 2012 tarkoitus on kerätä yhteen erilaisia ihmisiä nauttimaan kulttuurista eikä suunnata tapahtumia vain tyypillisille kulttuurin kuluttajille, joka Kymenlaaksossa on useimmiten stereotyyppisesti ajateltuna korkeakoulutettu yli 30-vuotias henkilö. Kuinka siis saada mukaan kulttuuritapahtumia vierastavatkin ihmiset? Erityisesti maaseudulla (onhan Kymenlaakso maaseutuvoittoa aluetta) omien kokemuksieni mukaan vierastetaan ”kulttuuririentoja” ja kynnys lähteä mukaan kulttuuritapahtumiin on korkeampi kuin esimerkiksi kulttuuria säännöllisesti harrastavilla henkilöillä.

Tätä ajatusta tukemaan käytin Leif Åbergin (1986, 73) nelikenttäteoriaa (tieto-asenne matriisi, taulukko 1) tavoitettavien ja tavoiteltavien ihmisten asenteista ja tiedosta: Åberg (1986, 73) käyttää nelikenttäteoriaansa yrityksen ja brändin sekä asiakkaiden tutkiskeluun, mutta nelikenttäteoria soveltuu erinomaisesti myös opinnäyteyöni kohderyhmän analysointiin: yleisön mielikuvien ymmärtäminen on tärkeää, ja edellä esitetty

	Tiedot vähäiset	Tiedot runsaat
Asenteet myönteiset	3. asennoituu myönteisesti, tietää vähän	4. asennoituu myönteisesti, tietää paljon
Asenteet kielteiset	1. asennoituu kielteisesti, tietää vähän	2. asennoituu kielteisesti, tietää paljon

Taulukko 1: Åbergin(1986, 73) tieto-asennematriisi.

nelikenttä auttaa havainnollistamaan miten ihmiset voidaan jakaa tietojen ja asenteiden perusteella ryhmiin, joilla on tietynlaiset tiedot ja mielikuvat kulttuuri tapahtumista. *Vallitsevat asenteet ja tiedontaso vaikuttavat ratkaisevasti työyhteisön viestien perillemenoon* kertoo Åberg (1986, 73), ja samaa lausetta voidaan soveltaa myös kulttuurita-

pahtumien vieraiden informoinnista ja kiinnostuksen herättämisestä: vallitsevat asenteet ja tiedontaso vaikuttavat yleisön kiinnostukseen tapahtumista. Minun työnäni oli myös herättää yleisön psykologisen tason osallistuminen, jotta yleisö kiinnostuu riittävästi, jotta yleisö saadaan mukaan kulttuurivuoden tapahtumiin ja tilaisuuksiin (Bauters 2009, 80). Kulttuurivuodesta tuli siis luoda positiivinen ja mielenkiintoinen mielikuva useille kohderyhmille. Elisa Ikävalko viittaa kirjassaan painotuotteen tekijän käsikirja Tapani Aartomaan havaintoon: huoli kohderyhmän tavoittamisesta kuuluu työhön, ja sanallisen viestin lisäksi *...visuaalisen kielen vivahteet merkitsevät arvaamattoman paljon viestin perille saamiseksi.* (Ikävalko 1995, 123). Toivoin, että leikkisät kuvitukset vetoaisivat nimenomaan positiivisella vireillään yleisöön.

5.2 Kielteisesti asennoituvat kohderyhmät

Leif Åberg (1986, 73) kutsuu ensimmäisen ryhmän (asennoituu kielteisesti, tietää vähän) ryhmän ihmisiä ns. torjujiksi: *He eivät tiedä paljoa, koska voimakkaat asenteet torjuvat tietoa.* Kielteinen asenne voi johtua sitä, että informaatiota aiheesta ei koeta tarpeelliseksi tai pohjalla voi olla satunnaisia ikäviä kokemuksia. Tämä ryhmä on varsin haasteellinen saadaan kiinnostumaan, ja itse lukisin tähän ryhmään stereotyyppisesti keski-ikäiset miehet, jotka eivät vain periaatteen vuoksi lähde kulttuuritapahtumiin leimattuaan ne elitistisiksi korkeakulttuuritapahtumiksi. Tästä kohderyhmästä tapasin erittäin stereotyyppisen edustajan jakaessani kulttuurivuoden valmiita esitteitä urheilutapahtumassa: mieshenkilö ilmoitti tyyliä, että häntä ei kiinnosta kulttuuri tarjotesani hänelle kulttuurivuoden esitettä. Hän kuitenkin oli tulossa seuraamaan jääkiekkottelua, joten koin hieman huvittavaksi sen, että hän ei kokenut urheilua kulttuuriksi, vaan ilmeisesti mielsi kulttuurin tarkoittavan vain ns. eliittikulttuuria, joka mielletään nimenomaan korkeakulttuuriksi johon liittyy myös vahvoja käsityksiä. Tällaisia ennakkokäsityksiä ovat mm. koreus ja varallisuuteen liittyvät seikat: Kansallisoopperaan tulee pukeutua eritavalla kuin vaikkapa jalkapallo-otteluun, myös liput kuuluvat varsin erilaisiin hintaluokkiin. Tässä vaiheessa kuitenkin esite ja visuaaliset sekä sanalliset valinnat oli tehty, ja kyseisen jääkiekko-ottelun vierailijan mielipide kulttuurivuodesta ei muuttunut. Uskoisin, että tapahtuman nimi ”kulttuurivuosi” kalskahtaa ikävästi tämän kohderyhmän korvaan, ja tässä oltaisiin voitu estää eliittikulttuuriin mielikuvia vieviä ajatuksia sanavalinnalla: kulttuurivuotta olisi voitu nimittää vaikkapa Kymenlaakson vuodeksi.

Ensimmäistä kohderyhmää ajattelen humoristinen ja hieman itseironinen lähestymistapa olisi mielestäni hyvä, ja Åbergin (1986, 73) jaottelu tukee omia mietteitäni: isä-Sauk-

konen, teini-ikäinen poika-Saukkonen tai elokuun kuvituksen maajussisaukko voisivat olla hankalaan kohderyhmään vetoavia hahmoja. He osallistuvat kulttuuritapahtumiin, mutta eivät kuitenkaan samanlaisella tarmolla kuin Saukkosen perheen naiset. Innokkaimpina mieshahmot osallistuvat markkinoihin, mäenlaskuun ja rock-konserttiin. Hahmoilla on positiivinen vire, ja hahmon ennakkoluulottomuuden olisi toivottavaa vedota negatiivisesti asennoituneeseen katsojaan. Ajatusta tukee niinkään Juha Pohjolan (2003, 18) näkemys asiakaslähtöisestä toimintatavasta visuaalisen ilmeen rakennuksesta: hän korostaa, että on tärkeää muovata tiedossa olevista asenteista lisäarvoa toimenpiteisiin. Myös Osmo A. Wiion (239–240) esittämä piilosuostuttelu voisi tepsyä: negatiivisesti asennoitunut henkilö ei edes muista asenteitaan kun tutustuu Saukkosiin.

Åbergin (1986, 73) nelikentän toinen ryhmä asennoituu kielteisesti ja pohjaa tietonsa asenteiden sijaan tietoon ja runsaaseen kokemukseen. Tätä kohderyhmää on hankala miellyttää, mutta opinnäytetyöni kannalta uskon, että tämä ryhmä on todella pieni: Kulttuurin juhlavuosi 2012 sisältää erilaisia tapahtumia kaikilta kulttuurinsaroilta useilla paikkakunnilla, joten kenelläkään tuskin on huonoja kokemuksia kaikista tapahtumapaikoista tai taiteenaloista. Suurin mahdollisuus tässä ryhmässä voisivat olla ihmiset, jotka ovat pettyneet aiemmin omakohtaisesti Kymenlaakson liiton tai Kymenlaakson kesäyliopiston toimintaan. Kuitenkin näin neutraalilla ja laajalla organisaatiolla tuskin on paatuneita vastustajia paljoakaan. Tätä kohderyhmää käsittelen kuin ensimmäistä kohderyhmää, sillä en usko että tämän kohderyhmän tavoittelu olisi suurien resurssien arvoista ryhmän pienimuotoisuuden vuoksi.

5.3 Positiivisesti asennoituvat kohderyhmät

Kolmas ryhmä asennoituu myönteisesti ja tietää vähän. Tämän ryhmän asenne on positiivinen, mutta tiedolle ei ole ollut tarvetta. *On tärkeää, että perus-asenne on myönteinen. Se vaikuttaa ratkaisevasti silloin, kun tiedon tarve aktualisoituu.* (Åberg 1986, 74.) Tämä ryhmä on varmasti visuaalisen markkinoinnin kannalta tärkein kohderyhmä: heillä on jo kiinnostunut, positiivinen asenne, heidät pitää vain houkutella kiinnostumaan aiheesta lisää. Uskoisin, että suurin osa kymenlaaksolaisesta väestöstä kuuluu tähän ryhmään: he eivät tyrmää heti kulttuurivuoden ajatusta tai tapahtumia, he voivat olla siitä jopa kiinnostuneita (esimerkiksi lukea lehtiartikkeleita mielenkiinnolla), mutta heidät tulee silti houkutella osallistumaan kulttuurivuoden tapahtumiin. Tämän ryhmän toivoisikin vaihtavan omia positiivia kokemuksiaan keskenään: Elisa Juholin mainitsee kirjassaan *Communicare! Viestintä strategiasta käytäntöön*, kuinka viestintään voivat vaikuttaa ulkopuoliset tekijät ja toimijat – kuten vaikkapa muut asiakkaat – tässä ta-

pauksessa kulttuurivuoteen jo tutustuneet henkilöt (Juholin 2009, 169). Tämän avulla myös henkilöt, jotka eivät ole löytäneet kulttuurivuoden markkinointia a palveluita voisivat kiinnostua niistä.

Neljäs ryhmä, myönteisesti asennoituvat ja paljon aiheesta tietävät, ovat ehdottomasti helpoin ryhmä saadaan vierailemaan tapahtumiin: he tietävät paikalliskulttuurista paljon, ja ovat siitä jo valmiiksi kiinnostuneita. Åberg (1986, 75) mainitsee seuraavan seikan: *Ryhmässä ovat henkilöt, jotka ovat muodostaneet myönteisen asenteensa keräämiensä tietojen ja kokemusten pohjalta.* Toisaalta tämä kohderyhmä voi olla myös visuaalisen ilmeen ja toteutuksen suhteen kriittinen, sillä heillä voi olla tiettyjä odotuksia jo valmiiksi kulttuurivuoden tapahtumista ja siitä, miltä sen ulkoasun tulisi näyttää. Uskoisin, että tähän ryhmään kuuluu kulttuurin harrastajia ja henkilöitä, jotka työskentelevät kulttuurin parissa. Myös Kymenlaakson liiton ja Kymenlaakson kesäyliopiston tyytyväiset asiakkaat ja yhteistyökumppanit kuuluvat tähän ryhmään. Åberg tähdentää, että tämä ryhmä voi olla organisaatiolle erittäin hyödyllinen väline jakaa tietoa: usein tämän ryhmän henkilöt myös tiedottavat ympäristöönsä positiivisesta kokemuksesta, joka voi houkuttaa lisää vierailijoita ja asiakkaita. Heille voidaan myös markkinoida joitakin kulttuurivuoden tapahtumia, vaikkapa sinfoniakonsertteja hyvin helposti, joita taas varautuneelle yleisölle voi olla vaikeampaa tarjota: tunne-elämyksen markkinointi toimii kulttuuritapahtumissa, ja uskoisin, että se on erityisen helppoa positiivisesti asennoituneille kohderyhmille (Asikainen, Raninen & Rautio 2002, 335).

5.4 Mitä voimme päätellä kohderyhmistä?

Åberg (1986, 75) muistuttaa myös viestintää suunniteltaessa, että monet organisaatiot ja yritykset virheellisesti olettavat suuren yleisön tiedot laajemmiksi kuin ne todellisuudessa ovat. Uskon, että tämä on myös tärkeä seikka kulttuurivuoden 2012 viestintää suunniteltaessa, jotta yleisö saadaan informoitua huolellisesti ja siten kiinnostumaan tapahtumien ja kulttuurivuoden 2012 sisällöstä. Kuinka moni todella ymmärtää, että paikallisella torilla käynti on myös paikalliskulttuuria? Tätä en tullut ajatelleeksi itsekään, ja koska ajatus oli mielestäni mielenkiintoinen ja vähän tiedotettu, päätin ottaa yhdeksi kuvitusaiheeksi markkinat: Kuvituksessa Saukkolan perheen äiti on markkinoilla ostamassa elintarvikkeita (liite 13). Toivon erityisesti tämän kuvituksen olevan puhutteleva kymenlaaksolaisille, erityisesti syrjäseuduilla asuville kohderyhmille. Oman kokemukseni mukaan markkinoilla ja toreilla on tärkeä paikka kyläyhteisöissä: ne kokoavat asukkaat, kuluttajat ja tuotteiden sekä palveluiden tarjoajat yhteen. Pienillä paikkakunnilla, joissa on vähän tapahtumia, markkinat ja torit herättävät helposti suuren yleisön

mielenkiinnon, ja niissä on usein yhteisöllinen tunnelma.

Oma kokemus ja sen yhteys tiedostamattomaan ja tiedostettuihin omiin intresseihin on myös tärkeä seikka, joka tulee hyvin esille Juha Pohjolan kirjassa *Ilme: visuaalisen identiteetin johtaminen* (2003). Pohjola havainnollistaa mallia ns. Johairin ikkunaa käyttäen (taulukko 2). Ensiksi lienee syytä avata Pohjolan näkemystä Johairin ikkunan osista, joita hyödynsin: Pohjola selventää ikkunaa markkinoinnin käyttöön siten, että voimme vedota avoimeen puoleen (itsen ja muiden tiedostamat ominaisuudet), sekä sokeaan alueeseen, joissa henkilö on itse tietämätön ominaisuuksistaan, mutta ulkopuolinen havaitsee ne (Pohjola, 2003, 76–77). Tätä muille sekä itselle tuttua että myös kohderyhmän itselle tuntemattomia puolia yritin hyödyntää kuvituksissa.

Muille tuntemattomia alueita, siis peitettyä ja tuntematonta, ei voinut hyödyntää, sillä tämän aspektin puoliin vetoaminen olisi epävarmaa arvailua. Pohdin siis avoimia ja

	Itselle tuttu	Itselle tuntematon
Muille tuttu	avoins	okea
Muille tuntematon	peitetty	tuntematon

Taulukko 2: Pelkistys Pohjolan (2003, 77) nelikentästä.

sokeita intressejä, jotka voisivat päteä Kymenlaaksolaisiin ja yleisimmin ajateltuna suomalaisiin ja eteläsuomalaisiin. Mitkä asiat yhdistävät meitä tiedostetusti, mikä tiedostamatta? Tiedostetuiksi seikoiksi, joihin halusin vedota olivat erityisesti toiminnalliset seikat: tori ja markkinaelämä on meille monille tuttua. Myös esimerkiksi maaliskuun kuva välittää meille kaikille tuttua vuoden kiertoa: keväällä kun lumet sulavat ja pihatyöt sekä kevätlintujen laulun kuulostelu alkaa. Helmikuussa taas vietetään laskiaista, joka on meille tuttu talven juhla. Nämä ovat siis kaikki maalaiskunnissa asuville eteläsuomalaisille tuttuja tapahtumia. Sokeaan alueeseen taas vetoaa enemmänkin kuvien taustat ja symboliikka: mm. kesäkuussa kesälomaa vietetään vesistöissä; vesi on kymenlaaksolaisille tärkeä ja tuttu elementti, sillä elämme suuren Kymijoen, merenrannan ja järvien välittömässä läheisyydessä.

6 LOPPUPÄÄTELMÄT

Mielestäni onnistuin opinnäytetyössäni hyvin, vaikka kohtasin myös joitakin epäonnistumisia. Tärkeänä pidän kokomusta laajemman kuvitusprojektin totutuksesta ja sen aikataulun hallitsemisen opettelemisesta. Työelämässä toivoisin saavani kuvitustöitä ja uskon että kalenterin kuvitus auttaa muun muassa työn saannissa työnäytteen muodossa. Erityisesti aikataulutusta ja projektin hallinta oli niin ikään hyödyllinen kokemus. Opin myös paljon Adobe Illustratorin ohjelman käytöstä kuvituksen luomisessa ja työkentelytapoihini tuli rutiinia ja sitä kautta varmuutta. Positiivisena asiana oli myös kuvitusten saama huomio. Sain kuvituksista hyvää palautetta, ja ne myös toivat töitä jatkoa ajatellen: saukkokuvituksista toivottiin näyttelyä kulttuurin juhluvuoden kanssa yhteistyössä toimille lasten kulttuuriviikoille vuonna 2012. Suunnitteilla on myös mahdollisesti kuvitusyhteistyötä Kymenlaakson liiton graafikon Tuuli Koiviston kanssa uusiin, kulttuurivuoden ulkopuolisiin projekteihin liittyen.

Negatiivisena asiana näen esitteiden viimeistelemättömyyden, erityisesti ruokakilpailuesitteiden huonon typografisen otsikkovalinnan. Myös työpanos oli osittain nurinkurinen: kalenteri tuli melko pieneen jakoon (500 kpl), mutta siihen käytettiin paljon aikaa ja energiaa. Esitteet taas tulivat suuren levitykseen tuhansien kappaleiden määrällä, mutta esitteiden suunnitteluun ja viimeistelyyn jäi kaikkein vähiten aikaa.

Toivoisin todella, että saisin Katse Kymenlaaksoon! Kulttuurin juhluvuosi 2012 -tapahtuman kaltaisia caseja myös työelämässä, sillä aihe oli minulle mitä mieluisin: työhön yhdistyi minulle tuttu paikalliskulttuuri, ja yleisesti ottaen kulttuuri on hyvin mielenkiintoinen aihe. Työhön liittyi myös monipuolista suunnittelua ja toteutusta, ja mielenkiinto ja into suunnitteluun ja toteutuksen pysyivät yllä jatkuvasti, vaikka aikataulut olivatkin loppua kohden todella tiukat.

LÄHTEET

Adobe. 2007. Monotype Grotesque tm Std readme. Adobe Systems Incorporate. Saatavissa: <http://www.adobe.com/type/browser/html/readmes/GrotesqueMTStdReadMe.html> [viitattu 10.11.2011]

Asikainen, J., Raninen, T. & Rautio J. 2002. Mainonnan ABC. 1. painos. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Luova työ tutkimuksen kohteena: avauksia design-alojen metodologiaan. Bouters, M. 2009. 2. painos. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu.

Elämän värit. A., Karttunen, K. 2003. Helsinki: Minerva kustannus Oy.

Cambell, A. & Dabbs A. 2004. The Digital Designer's Bible. New York: Harper Design International.

Clarke, M. 2007. Verbalising the Visual: Translating art and design into words. Switzerland: AVA Publishing SA.

Davis, G., Dodd, R., Gordon, B., & Martin, K. 2009. 1000 Fonts; an Illustrated Guide to Finding the Right Typeface. San Francisco: Chronicle Books LLC

Finnica Kymenlaakso. Kymenlaakson tunnukset. Finnica Kymenlaakso. Saatavissa: <http://www.finnicakymenlaakso.fi/tunnukset/> [viitattu 4.7.2011].

Hatva, A. 1993. Kuvittaminen. Helsinki: Rakennustieto Oy

Halkka, A., Karttunen K., Kokko U., Koskimies P., Lokki J., Nummi P., Parkkinen S., Suominen T. & Taipale K. 2001. Kotimaan luonto-opas, 7. painos. Porvoo: WSOY.

Ikävalko, E. 1995. Painotuotteen tekijän käsikirja. Tampere: Kustannus Oy Tamra Press

Itkonen, M. 2004. Typografian käsikirja. 2., tarkistettu painos. Jyväskylä: Gummerus.

Juholin, E. 2009. Communicare! Viestintä strategiasta käytäntöön! 5. uudistettu painos, Porvoo: WS Bookweell Oy

Koivisto, I. 1989. Suomen eläimet: Nisäkkäät. 10. painos. Espoo: Weilin+Göös.

Pohjola, J. 2003. Ilme: Visuaalisen identiteetin johtaminen. 1. Painos. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy

Saunders, D. 1997. Fantasy in Advertising. 1. painos. London. B.T. Batsford Ltd

Wiedemann, J. 2010. Stationery Design Now! 1. painos. Köln: Taschen.

Wiio, O., 1994, Johdatus viestintään. Kuudes, uudistetu painos. Porvoo: Wilin+Göös

Åbeberg, L. 1986. Viestintä tuloksen tekijänä. 7. painos, Helsinki: Inforviestintä Oy.

White, W. A. 2005. Thinkingin Type: The Practical Philosophy of Typography. 1. painos. New York, Allworth Press.

Mäkinen, S. 2011. Sähköpostitse 7.2.2011

99px

853px
29px

178px

AVOIN YLIOPISTO-OPETUS
AMMATTILINEN LISÄKOULUTUS
ALUEFOORUMIT

ILMOITUKSET

Kouvolan tenttipäikkä ma 24.10. alk. klo 17.00

Taideluentaja Meri Kaakua Vellamossa 20.11.2011 ja 18.1.2012

Ilja Repin ja hänen kuolleet oppilaisensa -näytely

Kymenlaakson kulttuurin juhlavuosi 2012

Repin-instituutin kuvataidekoulutus 2011 - 2012

Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen näytely

Opintoesteluvuotuisia haastavina

473px

12px

Tervetuloa opiskelemaan Kymenlaakson kesäyliopistoon!

Tervetuloa opiskelemaan Kymenlaakson kesäyliopistoon!

Kymenlaakson kesäyliopisto on perustettu vuonna 1967. Kesäyliopistolla on pitkäaikainen kokemus avoimen yliopisto-opetuksen, monipuolisen ammatillisen jatko- ja täydennyskoulutuksen, alue- ja kulttuuripolittisten seminaarien sekä valmentavan opetuksen ja kielikurssien järjestämisessä Kymenlaaksossa. Koulutustoiminta on ympärivuotista.

Kymenlaakson kesäyliopistoa ylläpitää Kymenlaakson liitto. Kesäyliopiston toimintaa rahoittaa 7 Kymenlaakson kuntaa. Lisäksi kesäyliopisto saa vapaan sivistystyön lain (632/1998) mukaista valtionosuutta. Kesäyliopisto kuuluu koulutusta koskevan lainsäädännön piiriin ja sitä koskevat säädökset vapaasta sivistystyöstä ja erityisammattitutkintoon valmistavan koulutuksen ja ammatillisen lisäkoulutuksen järjestämisestä.

Kesäyliopiston tavoitteena on kehittää ja uusintaa ammattin sovellettavaa ja ammattitaitoa syventävää tietoutta. Kesäyliopisto toimii aloitteellisesti kehittäjänä vahvistuen ja syventäen osaamisen eri alueita maakunnassa. Koulutusohjelmien tuottaminen perustuu vankkaan yhteistoimintaan eri koulutusaloja edustavien huippuosajien ja yliopistojen kanssa avoimessa ja luovassa yhteistyöverkossa.

Kymenlaakson kesäyliopiston tiedorehtorina toimii professori, VTT Martti Turtola ja kesäyliopiston johtajana rehtori VTM, KM Riitta Javanainen.

178px

12px

English Academic and Professional Communication 2 op (UEP)

alkutuksen haastat

Esimiehen vuorovaikutustaidot

Hankala ihminen esimiehen luottamuskas

Ajankäytön hallinta

Palvelusuraintaman laatinen ja käyttö

Luova ydinasenne - levollinen luottamus itsen ja toisin

ID - Innostavaa demontatyötä

Äänenkäyttö ja esiintymisen VoicePiataksen avulla

Paukepiirinohjajan koulutus, taso 3 (Koulutuspiiritti 3)

AJANKOHTAISTA

Luova ydinasenne - levollinen luottamus itsen ja toisin

Paukepiirinohjajan koulutus 2011 - 2012

Ole oma laasi - Työhyvinvointikoulutusmatka Espooon 2012

KOTKA: METSONTIE 41 A • 48220 KOTKA • PUH. (05) 229 8000 • FAKSI (05) 229 8420
36px

Katse Kymenlaaksoon! kulttuurin juhlavuosi 2012

ohjelma media yhteystiedot yhteistyössä

KYMENLAAKSON KUNNAT

HURMAAVA HAMINA
IHASTU IITTIIN
KOTKA - KANSAINVÄLINEN
MERIKAUPUNKI
KOUVOLA - KYMDIOEN
KAUPUNKI
MIEHIKKÄLÄ - KAAKON
HELMI
PYHTÄÄ - PIENIÄ ILOISIA
ASIOITA
VIROLAHTI - MEREN
RANNALLA, VALTAKUNNAN
RAJALLA

Tutustu Saukkosen perheeseen!

kuvitus © Henna Sakkara

TULOSSA
Kujalan-Vainion-Vaivattisen Luontokuvia-näytely avautuu Karhulassa 7.3.
[Lue lisää](#)

HUOMIO!
Paukepiiri kannusti Peli-Karhut voittoon!
[Lue lisää](#)

Vuoden nuori pelimanni 2012 -palkinto Valkealaan
[Lue lisää](#)

KUUKAUSIKALENTERI
KULUVANKUUN

Kymenlaakson Liitto ja Kymenlaakson Kesäyliopisto juhlistavat yhteensä 120-vuotista historiaansa kulttuurin teemavuodella, joka nostaa esille Kymenlaakson kulttuuria ja tarjoaa arjen piristykseksi monenlaisia tapahtumia.

Kymenlaakson kulttuurivuonna 2012 nautitaan tuhti annos kymenlaaksolaista kulttuuria eri aloilta, sillä katseen kohteena ovat kulttuurivuoden 2012 aikana arkkitehtuuri, elokuva, historia, kartanokulttuuri, kuvataide, luonto, musiikki, sanataide, sarjakuva, ruokakulttuuri, urheilukulttuuri ja valokuva.

Näiltä sivuilta löydät myös Kymenlaakson kulttuuritapahtumia: katso tarkemmat tapahtumatiedot [kuukausikalenterista](#).

Kaikki oikeudet pidätetään, muutokset ohjelmassa mahdollisia.

Kuvataide

Repin-instituutin kesä-elokuussa 2012 järjestettävien maisemamaalauskurssien aiheena ”maakunnan maisemat tutuksi”. Eri puolilla Kymenlaaksoa.

Sanataide

Kymenlaakso, sun laulusi slämmätköön! –kilpailu syksyllä 2012. Poetry slamia kouluihin! Yhteistyössä Kymenlaakson rahaston kanssa.

Urheilu ja liikunta

Kymijoki-viesti 9.6.2012. Juostaan kahdeksan osuutena Kouvolasta Kotkaan Kymiöjen varrtä pitkin. Järjestäjä Kymenlaakson Liikunta ry.

Merkkipäiviä 2012

Toivo Pekkasen syntymästä 110 vuotta, Mustila Arboretum 110 vuotta, Veikko Lavin syntymästä 100 vuotta, Kymenlaakson Liitto 75 vuotta, Kotkan Meripäivät 50 vuotta, Kymenlaakson Kesäyliopisto 45 vuotta, maailmanperintökohde Verlan tehdasmuseo 40 vuotta, Kymenlaakson Lasten Kulttuuriviikot ja Lasten Meripäivät 30 vuotta, Iitin Musiikkijuhlat 10 vuotta...

Tarkemmat tiedot tapahtumista
Kymenlaakson kulttuurikalenterissa 2012:
kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi

Kuvitukset © Henna Sakkara

Kymenlaakson Liitto
Maakunnan kehityksen kärjessä

Kymenlaakson
Kesäyliopisto

Yhteistyössä

Kymenlaakson Sähkö

PROPENTUS
IAM UNITED

yhteystiedot:

kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi

tuula.kumpunen@kymenlaakso.fi
gsm 040 552 4077

Kymenlaakson kesäyliopisto / Kotkan Höyrypanimo
Metsontie 41 A • 48220 KOTKA

Katse Kymenlaaksoon!
kulttuurin juhluvuosi 2012

kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi

Katse Kymenlaaksoon! Kymenlaakson kulttuurivuosi 2012

Kymenlaakson Liitto ja Kymenlaakson Kesäyliopisto juhlistavat yhteensä 120-vuotista historiaansa kulttuurin teemavuodella. Kymenlaakson kulttuurivuosi 2012 -hanke nostaa esille Kymenlaakson kulttuuria ja tarjoaa arjen piristykseksi monenlaisia tapahtumia.

Teemavuonna 2012 nautitaan tuhti annos kymenlaaksolaista kulttuuria eri aloilta, sillä katseen kohteena ovat niin arkkitehtuuri, elokuva, historia, kartanokulttuuri, kuvataide, luonto, musiikki, sanataide, sarjakuva, ruokakulttuuri, urheilu kuin valokuvakin.

Teemavuoden ohjelma toteutetaan yhdessä lukuisten yhteisöjen kanssa, jotka ovat ennenkin tyydyttäneet kymenlaaksolaisten kulttuurin nälkää. Mukana ovat niin kuntien kulttuuritoimet kuin monet yhdistyksetkin.

Katse Kymenlaaksoon! -hanke kattaa pitöpöydän kaikille, ja teemavuoden tapahtumatarjonnasta toivotaan jokaisen löytävän jotakin itselleen. Ja vaikka kulttuuria tehdään yhdessä kymenlaaksolaisten kanssa ja kymenlaaksolaisille, muutkin ovat tervetulleita nauttimaan vuoden annista!

Kymenlaakson maakuntaeläin on saukko – Saukkosen perhe seikkailee nettisivuilla koko kulttuurivuoden!

Kulttuurivuoden 2012 tapahtumia

Arkkitehtuuri

Alvar Aallon jäljillä Kymenlaaksossa osana Kaakkois-Suomen taidetoimikunnan arkkitehtuurin teemavuotta 2012.

Luonto

Oivallinen tilaisuus tutustua kaikkiin kolmeen Kymenlaakson kansallispuistoon Kymenlaakson Luonnonsuojelupiiri ry:n johdolla: retket Itäisen Suomenlahden, Repoveden ja Valkmusan kansallispuistoihin.

Ruokakulttuuri

Kymenlaakson Pitöpöytä –kilpailussa etsitään juhlapöytään uusia reseptejä, joissa hyödynnetään kymenlaaksolaisia tuotteita. Lisäksi kerätään ruokatarinoita Kymenlaakson museolle.

Yhteistyökumppaneina ovat Kymen Keittiömestarit ry., Kymenlaakson Martat ry., Kymenlaakson Museo, Kymenlaakson Maa- ja kotitalousnaiset ry., Lähiruoan Ystävät ry. ja PROAgria Kymenlaakso ry. Kilpailu päättyy 30.6.2012.

Historia

Kymenlaakson historia –hanke päätökseen: Kymenlaakson historian I osa valmistuu syyskuussa, II osa lokakuussa. Tattoo Seminaarin Kymenlaakso-luennot, Raittiustalo Hamina 1.8.2012.

Kartanokulttuuri

Kartanoluentsarja esittelee keväällä 2012 Kymenlaakson kartanokulttuuria ja sen vaikutuksia. Yhteistyökumppaneina ovat Etelä-Kymenlaakson Kalevalaiset Naiset ry ja Kouvolan kulttuuritoimi.

Musiikki

Veikko Lavin syntymästä 100 vuotta –tapahtumia: näyttely ja juhlaseminaari Hamina, Hamina Tattooon ilmaiskonsertti Tervasaassa, lavilogi Matti Halmeahon konsertit Hamina, Inkeroinen, Kotka, Kouvola. Kuorokaravaani-koulutus syksyllä 2012.

Kotkan seudun musiikkiopiston ja Pohjois-Kymen musiikkiopiston konsertit useilla eri Kymenlaakson paikkakunnilla. II Lasten ja nuorten Uno Klami –sävellyskilpailun finaali: Kymi Sinfonia 10.10.2012 Kotka, 11.10.2012 Kouvola. Paukepiiri kautta Kymenlaakson.

Elokuva

Iitin, Kouvolan Lyseon, Langinkosken ja Virolahden lukiolaiset saavat keväällä valmiiksi Katse Kymenlaaksoon: Omat mestat –projektin kotiseutuelokuvat. Yhteistyössä Kymenlaakson rahaston kanssa.

Kamera kiertää Kymenlaaksoa vanhoissa arkistoelokuviissa: ensi-ilta Maaseutuforumissa, Kuu-sankoski-talo 18.4.2012. Yhteistyökumppanina Kansallinen audiovisuaalinen arkisto.

Valokuva

Katse Kymenlaaksoon! Lassi Kujalan, Pekka Vainion ja Juhani Vaittisen luontovalokuvanäyttely. Palkittujen luontokuvaajien näyttelykiertue kahdeksalla Kymenlaakson paikkakunnalla 2012. Yhteistyössä Kymenlaakson Luonnonsuojelupiiri ry:n kanssa.

Sarjakuva

Sarjakuvakilpailun yksityiskohdat julkistetaan maaliskuussa 2012, mutta tiettävästi tarkastelun kohteena on ilmiö nimeltä ”kymenlaaksolaisuus”.

Yhteistyössä Kymenlaakson Opiston kanssa.

kilpailuun toimittamansa materiaalit (resepti, valokuva, ruokaan liittyvä tarina tai taustatiedot reseptin synnystä tai alkuperästä) Kymenlaakson museon arkistoon seuraavin ehdoin:

Kilpailutyöt tekijätietoineen luovutetaan täysin käyttöoikeuksin Kymenlaakson museon arkistoon, jossa ne ovat myös tutkijoiden käytettävissä. Aineistoon annetaan julkaisu-oikeus Kymenlaakson museon omissa julkaisuissa.

Mikäli annat luvan luovuttaa kilpailumateriaalit Kymenlaakson museon arkistoon, merkitse se niihin selvästi, vaikka kirjoittamalla ”lupa luovuttaa museon arkistoon”. Kiitos!

Onnea kilpailuun!

Kuvitukset © Henna Sakkara

 Kymenlaakson Liitto
Maakunnan kehityksen kärjessä

Kymenlaakson Kesäyliopisto

Yhteistyössä

 Kymen keittiömestari ry

Martat

 KOTKA
MERIKAUPUNKI

LÄHIRUUAN YSTÄVÄT RY
WWW.LYRY.NET

 ProAgria Kymenlaakso

yhteystiedot:
kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi
tuula.kumpunen@kymenlaakso.fi
gsm 040 552 4077

Kymenlaakson kesäyliopisto / Kotkan Höyrypanimo
Metsontie 41 A • 48220 KOTKA

Löytyykö Sinun lipastosi kätkeästä Kymenlaakson paras resepti?

Osallistu Kymenlaakson Pitopöytä -kilpailuun!

kulttuurivuosi.kymenlaakso.fi

Kymenlaakson Pitopöytä -kilpailu

Kymenlaakson Kulttuurivuosi 2012 -hanke järjestää yhdessä yhteistyökumppaniensa kanssa Kymenlaakson Pitopöytä -reseptikilpailun ja etsii uusia, kymenlaaksolaisia raaka-aineita sisältäviä ruokareseptejä. Kilpailuun voit osallistua 30.6.2012 asti. Kilpailun ohella keräämme myös kymenlaaksolaisia reseptejä ja ruokatarinoita Kymenlaakson museon arkistoon, katso kohta 11.

KILPAILUN SÄÄNNÖT

1. Mitä kilpailussa haetaan?

Haemme pitopöytänsä sopivia nykyaikaisia reseptejä, jotka voivat nojata kymenlaaksolaiseen ruokaperinteeseen, ja joita tulee voida valmistaa kerrallaan noin 10 hengelle.

Reseptissä tulee hyödyntää ainakin yhtä kymenlaaksolaisen alkutuottajan tai jatkojalostajan tuotetta. Reseptit kilpailevat kolmessa eri sarjassa. Kilpailusarjat ovat:

- Alkuruokareseptit
- Päärुकareseptit
- Jälkiruokareseptit

Halutessasi voit kilpailla useammassa kuin yhdessä sarjassa ja usealla eri reseptillä.

2. Kilpailun järjestäjä

Kilpailun järjestää Kymenlaakson Kulttuurivuosi 2012 (Kymenlaakson Kesäyliopisto ja Kymenlaakson Liitto) yhteistyössä seuraavien tahojen kanssa:

Kymen keittiömestari ry.
Kymenlaakson Maa- ja Kotitalousnaiset ry.
Kymenlaakson Martat ry.
Kymenlaakson museo
Lähiruuan Ystävät ry.
ProAgria Kymenlaakso ry.

3. Osallistumiskelpoisuus

Kilpailuun voivat osallistua kaikki yksityiset henkilöt ja työryhmät (esim. koululuokat) pois lukien ne järjestäjien työntekijät, jotka ovat osallistuneet kilpailun valmisteluun.

4. Kuinka osallistua kilpailuun

Kilpailuun osallistuvan tulee toimittaa kilpailun järjestäjälle seuraavat materiaalit:

- kilpailuun osallistuvan ruoan nimi ja sarja, johon resepti osallistuu (alkuruoka-, pääruoka- ja jälkiruokasarja)
- resepti 10 hengelle
- valokuva ruoasta (paperikuva, itse tulostettu käy)
- ruokaan liittyvä tarina tai taustatiedot reseptin synnystä tai alkuperästä
- osallistujan yhteystiedot erillisessä kirjeessä: nimi, osoite, puhelinnumero, sähköpostiosoite.

Kilpailumateriaalit toimitetaan seuraavaan osoitteeseen: Kymenlaakson Pitopöytä -kilpailu/ Kymenlaakson Kesäyliopisto
Kotkan Höyrypanimo
Metsontie 41 A
48220 KOTKA

5. Kilpailuaika

Kilpailuaika on 12.1.–30.6.2012. Kilpailumateriaalit sisältävät kirjeuoret tulee postittaa viimeistään 30.6.2012. Tämän jälkeen postitettuja reseptejä ei hyväksytä kilpailuun.

6. Arvostelukriteerit

Tuomaristo huomioi kokonaisuuden, jossa painotetaan makua ja paikallisten raaka-aineiden käyttöä raikkaalla tavalla. Ruokaohteessa tulee mainita, minkä kymenlaaksolaisen alkutuottajan tai jatkojalostajan tuotetta on käytetty.

7. Tuomaristo

Tuomariston puheenjohtajana toimii Kymen Keittiömestari ry:n puheenjohtaja, keittiömestari Teiju Vesa ja jäseninä joukko asiantuntijoita.

8. Palkinnot

Kilpailun palkintoina on lahjakortteja. Tämän lisäksi Lähiruokaseminaarissa syyskuussa 2012 valitaan yleisön suosikkiruoka.

Voittajista sekä kilpailuun osallistuneista mielenkiintoisimmista resepteistä kootaan julkaisu.

9. Voittajien julkistaminen

Kymenlaakson Kulttuurivuosi 2012 julkistaa voittajat syyskuussa 2012. Voitosta ilmoitetaan voittajille henkilökohtaisesti.

10. Viralliset säännöt koskevat kaikkia osallistujia

Osallistumalla tähän kilpailuun osanottajat sitoutuvat noudattamaan kilpailun sääntöjä ja järjestäjän päätöksiä sekä luovuttavat käyttöoikeuden lähettämiensä materiaaleihin Kymenlaakson Pitopöytä -kilpailun yhteydessä.

11. Reseptien ja ruokatarinoiden keruu Kymenlaakson museon arkistoon

Kymenlaakson Pitopöytä -kilpailu kerää lisäksi kymenlaaksolaisia reseptejä ja ruokatarinoita Kymenlaakson museon arkistoon.

Kilpailuun osallistujan tulee mainita osallistumisensa yhteydessä, antaako hän luvan luovuttaa

